

SZTARISINSZTVO

I

ZVACSINSZTVO

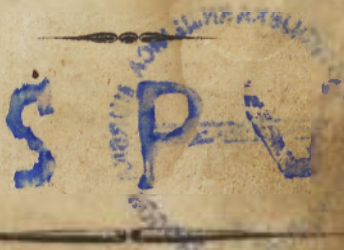
VODANO

P O

Udvary Ferenczi

Kermedinszkom knjigvezari.

Na lasztivnom sztroshi.

V-SZOMBATHELI

Z - piaskni Bertalanffy Imrea

1852.

444-8

Kak bogasztvo, vrejdnoszt li od Ocse zhaja;
'Tak i dobra 'zena od Boga prihaja.
Bla'zeni sze veli od Salamon krala,
Vszaki, komi sze je dobra 'zena dala.

Gyöngyösy.

R 391

D 10192892

15
10

SZTARISINSZTVO.

*Z - káksimi recsmi je potrejbno Sztarisinom
sznehe k-mó'si prosziti, vu vrejmeni obszlüt-
'sávanyá zapítka.*

Poszljahnite moji dragi! povejm vam pravi-
czo, nebm vam gucsao nikaksefele frili-
czo, nego isztino posztávim pred vasz, edno
malo dopüscsejnya mí engedüjte, dokecs vam
naprej prineszém ino povejm to szvéto histvo.—
Szvéto, histvo je Goszpodin Boug teda na-
sztavo, gda je Adama na szvoj kejp sztvou-
ro, i' vu Paradi'som posztavo, tam gdabi 'ga
vujszpao, vu szneh nyemi edno rebro vó
vzevsi, z-toga rebra je 'senszko sztvouro,
ino k-moskomi posztavo — Bla'seni je on ki
ma vórnó i' dobro 'seno! ar je dobra 'sena
hi'se lepota; bla'seni je on, koga Boug etak
blagoszlovi! ar je tou nyemi nebeszki Or-
szág, ino düse zvelicsanye. — *Lambertus*
Stevana je Boug blagoszlovo, kak nigda Tó-
biassa prigledno, nyegovo hi'so poveksao z-
ednim szinom, nyegovoga národa ino 'alajhte

z-ednov vejkov naplodo. — Ete nyegov szin, brezi tŭvárissa bodoucsi, proszo je szvojega Sztvoritela, kajbi nyemi dao nyegovoga pomocsnika, z-steroga bi szí pár zbŭdo szvojega'sitka, ino kajbi veszelo, i' szrečno tá troso dnéve szvoje na zemli — Ki gdabi-szi iszkao med Mŭrov, ino Rabov primerjenoga tŭvárissa, i' nebi mogao najdti, nego pri etoj postenój hi'si, zvoli szí je edno posteno Oszobo, kako *Vertes Jánossa* cser devójko 'Su'so Nyon zaglednovsi, taki szí jo je zaroucsó, za szvojo prísesztno zákonszko tŭvárissiczo, ino k-nyej szvojo lubezen vu szrezi szvojem gori nadigno. Zátó csi sze vam vidi, ino je vassa vola, naj sze radŭje vesz odvejteku vu nami; vassa csi 'Su'sa, naj bou nas pomocsnik, ino vekivecsni űrocsnik -- Eto szo nakraczi nasze récsi, na stere récsi, od vász eden lejpi ino veszeli odgovor csakamo.

Odgovor dájó Roditelje:

Csi je eto Boga Ocse szveta vola, kaj szta, i sze etivi oszobi polubili, prouti tomi ne sztanem ni jasz, ni Mati, ni druga ni kaksefele 'slajhta.

Na eto Sztarissina pita:

Zátó szlobodno zdaj'se pítam nye, jeli lŭbi eden drŭgoga ali nej? Csi szta sze po-

lubila: v-rouke szi naj szegneta, ino szi dā-ri naj data.

Gda Sztarissima sznehou szproszi, adomas etak naj gori nakloni:

Ali razmite vszi, ka vasz je Boug dāo vu hi'si etoga postenoga Goszpodara: Etak veli szām Goszpodin Boug nebeszki; kaj je nej dobro csloveki szamomi biti, nego nyemi je potrejbno pomoucs meti, atera pomoucs bode pouleg nyega. Ár jaj tomi jedinomi! ár csi dolí opadne, obetesa, ali 'saloszt 'ga obide; nikoga nejma, kibi'ga gori pomogao, ino obeszeło. Glih ravno tak i' ete nas mladenecz, po imeni *Lambertus Josef*, nej je mogao szām biti, nego po drūgi dobari lūdił tanacsi, szproszo szi je pri etoga postenoga Goszpodara hi'si edno devojko, po imeni 'Su'so, liki szo i' na tou rokou dali, da jo nyemi z-dobre-voule vu szveto histvo, dajo. Za etoga veksega szvedousztva volo, prineszli szmo dva pinta vina na adomas, da eto nasze szkoncsāvanye sztalnejse bode, ino sze ne bode mogło pred lidmi, nikak gori zbontati — Terminus pa nehāmo do Jūrjavoga dneva, ino gda tiszti veszeli Jūrjav den pride, teda nam to devojko morete v-rouke dati. Mi pa do tiaztoga vrejmēna tū nehāmo eden stertinyak vina, edno szou, ednoga bika trefyaka, ednoga goszaka petaka, edno reczokveczo, ednoga tūcsnoga bravā, ednoga kukouta popevca; da nam do tisztoġa dneva

lepou morete hraniti nasso devojko. — Eto szo nakraczi nasse recsi, Boug daj vnogo taksi adomasov piti, kaj bi mi szini 'senili, cseri k-mó'si davali, Jüncze, ino goricze odavali! a ti hodi nam pa Boug ne daj piti! Kíkoli bode bio z-etoga adomasa, naj bode zdrav, i' veszel; a kí pa 's-nyega nebode pio, gla-va 'ga naj ne pobolí. Etima hisnikoma pa Goszpodin Boug daj dugi 'sitek, mednyiva pravo-csiszto lubeznoszt, bla'seni porod, z nebeszke viszine dober blagoszlov, z-zemlé ohilen 'ser na vsze sztrani; naj nyidva Goszpodin Boug blagoszlovi vu vszakom nyidva pobo'snom dugovanyi.

Hi'snikov du'snoszt.

Znamenito dugovanye jetou, draga-brat-tya! po sterom cslovik lejko ali szrecsen, ali pa jako neszrecsen posztane na szvejti. — Dönok sze pa tisztí, kí sze prav Goszpodnoga Boga bojí, k-nyemi sze vu poniznoj molítvi szvojoj pribli'sava, ino csedno i' jedrno szvoja dela opravla; nesztanoma batrivno napomoucs, ino szkrb Bó'so zavüpa tudi vu etaksem túvaristvi szvojem, tou je tou, vu histvi szvêtom. Ár je *histvo* szveto edna postena, Bougi prietna, sztava cslovecsa, stero je szam Goszpodin Boug, liki nasz odtoga píszmo szveto vcsi, za veliki i' moudri zrokov volo nasztavo. — Ár gdabi te prvi cslovik sztvorjen bio od Goszpodnoga Boga, ino bi eden mali csasz li szam prebivao na zemli.

i' nebi meo i' najsao k-szebi glibne sztvári; takje szam Goszpodin Boug etak velo priszebi: nejje praj dobro, naj cslovik szam bode, i' naszami 'sivé. Jasz nyemi scsem tuvarissaa ino pomocsníka dati, steri okouli nyega ino pred nyim bode. Sztvouro je záto Goszpodin Boug 'senszko, ino je nyou k-tomi prvomi csloveki, k-moskomi pelao. Nad tejm sztvorjenyom, nad touv 'senszkov, dabi sze on, tou je tou, Adam, jako raduvao, je etak erkao: tou je praj edna kouszt z-moji kouszt; ino tejlo z-mojga tejla. Goszpodin Boug je pa nyé blagoszlovo ino pravo: boj dita rodna; narajajte sze ino sze povnosavajte, i' napunite zemlou, ino szebi nyou podlosno vcsinto. — Ete recsi szvétoga písma, lepou pred nasz dávajo one moudre zroke, stere je meo Goszpodin Boug pri nasztávlanyi szvétoga histva. *Oprvim* ete zrok: naj bi moski pomocsníka ino vörnoga priátela mogao meti okouli szébe, ki sze naj 'snyim vu vszem dobrom prav vjedína, nyemi na szlúsbo bode, nyegovo szreco liki szvojo naprej pomaga, nyega sztalno lübi, vu nevouli brani, ino trousta, i' tak pri nyem, ino snyim vjedínani, szrečno i' vcszelo ta trosi dneve szvoje na zemli. Eden *drügi* zrok pa, za steroga volo je Goszpodin Boug szvéto histvo nasztavo, je eto: najbi sze narajao ino povno'savao narod cslovecsauszki. — Nej sze je vidilo Sztvoriteli nebeszkomi, kaj bi zemla ednouk vcsaszi puna lüdi pocztanola, kajbi sze ona vcsaszi z-lüdmí napunila, nego najbi sze lidje pocaszom li eden

od drugoga narajali: i' ravno szej tūdi v-
etom dugovanyi 'se velika modroust ino dob-
routa Bōsa vō szkazala k - narodi cslovecsan-
szkomi. Ár je tak steo nas Ocsa nebeszki
szvoje szinī ino cseri na zemli vu edno veli-
ko tūvaristvo vkūp szpraviti, ino vu nyihovi
szerczaj lūbezen, szmilenoszt, i - dobro - vol-
noszt pobūditi; najbi oni po vjedinanaj mou-
csi szvojoj tejm lesej eden-drūgoga szreca-
noga vcsiniti, i' po szvojoj právoj pobo'snoszti
'sitek, bla'sensztvo, ino radoszt vekivecsno
zadobiti mogli. Vidimo zato; kaj je Goszpo-
din Boug, li za etoga volo nasztavo bīstvo
med lidmī, stero je natūri ino potrejbcsinam
cslovecsanszkim tak jako hasznovito, i' stero
csloveka od vnougefele pogibelnoga i' nesz-
recsnoga szkūsavanya lejko brāni, varje. —
Vcsi nāsz tūdi píszo escse i' tou, kaj ti po-
bó'sni, pokorni bī'snieccke, steri sze sztālno vu
Bougi vūpajo, ino pouleg nyegove szvete
právde, i voule 'sivejo, nesztanoma vu vszako-
jevouli od nyega lejko bátrivno csakajo po-
moucs, i' blagoszlov nyegov. Ali, píszo
szveto nāsz tūdi mocsno kraj-odvracōje od
vszakoga necsisztoga tūvristva, necsisztoga
'sitka, i' nezrednoga, hūdoga po'selejnja,
zato, ár sze ono z-Bó'sov právdov ino 's-
nyegovim tanácsom protiví, ino csloveki do-
szta-fele pogibel napravla. — Pri etaksem
zuamenitom, na czejli 'sitek cslovecsanszki na-
sztavlenom, tūvaristvi je pa do'sen vszaki zdaj
'se nadale, ki nescse vnejmar ta 'siveti na
szvejti, one velike du'snoszti, dobro premisz-

liti, stere du'snoszti cslovik po tom tūvaristvi, po szvéto^m his^{vi}, na szebe vzeme, ino vzeti more; i' za steri du'snoszti volo ti nouvi hi's-
 niczke eden-drūgoga doli zavesūjejo, ino sze-
 bi mitmá ocsiveszno oblūmbo csinūjo. Premisz-
 limoszi i' mi tūdi, vu szebi dobro zdaj, ka
 nasz od toga vcsi nasse Krszscsanszko vadlū-
 vanye, ali rejcs Bo'sa, ino vcsenye Krisztus-
 sevo. — Mou's sze naj, veli ono, tak ponasa
 k'-seni szvojoj. liki Krisztus Jesus k-szvé-
 toj-Materi-Czerkvi. Mou's naj gláva ino prejd-
 nyi bode práj vu hi'si szvojoj, ino pri deczi
 i' dr'sini szvojoj; on naj vuvszem dobra pelda
 práve pobo'snoszti bode hi'si ino deczi szvo-
 joj i' naj csedno, pokorno, ino posteno bode
 ponássanye nyegovo povszed pred Bogom i'
 lidmi. — On naj szmileno, razumno vcsi ino
 ravna'seno szvojo; naj potrplejnye má zne-
 mocsnosztami nyénimi; kakti naj-vörnejši' naj-
 dragši priateo nyeni, naj on szrecao nyeno
 naprej-pomaga; nyou, bráni, hráni, i' vörno
 szkrb-noszi povszed na nyou: za toga volo i'
 naj on pozvanye i' cseszt szvojo jedrno do-
 prinasa, jedrno sze trūdí, ino dela szvoja o-
 právla; da tak hi'so szvojo lepon z-rédom
 ravna, i' vsze te szvoje z-pravicsnim trūdom
 hráni. — 'Sena ie pa du'sna Mou'si, kakti
 glávi i' Goszpoudi szvojemi, vuvszem, ka je
 dobro i' pravicsno dugovanye, podlo'sna biti,
 ino 'ga bougati, liki je szveta Mati Czerkev
 Krisztus Jesussi podlo'sna. 'Sena, naj ne
 goszpodūje nad mo'som szvojim nikak, veli
 píszmó: nego, naj túha ino pokorna bode, nye-

ga sze dosztojno postüje, läbi, ino pouleg pomoucsi szvoje kakti nyegov pomocsník, nyegov tüváris, nyemi etoga zemelszkoga 'sitka teskoucse vörno znásati pomága. Ona naj bude szkrbliva, pokorna, i' jedrna vertinya hi'se, (ino rázumna, vörna Mati deczi szvojoj) i' naj vu Boga-bojaznoszti csiní du'snoszti szvoje. — Oba hi'snika pa, mou's ino 'sena, szta du'sna ru pravom jedinsztvi ino zlo'snoszti Krszcsánszkoj 'siveti med szebom; ár tou 'selej odnyiva rejcs Bö'sa, ali vadlúvanye Krszcsánszko. Záto szta i' du'sna eden z-toga drügoga nemocsnosztami potrplejnye meti, i' nigdar nej eden od drügoga prevecs doszta 'seleti, ali csakati. — Du'sna szta sze oneva, kakti czilou vjedínaniva tüvárissa, nesztanoma vu mirovnoszti ino túhoj zlo'snoszti na prísesztni vekivecsni 'sítek pripravlati, ino sze, kakti ürocsníka miloscse Bo'se, za ta nebeszka pascsiti. Du'sna szta edendrügoga lepou na dobro, na dober red, opomínati; eden drügomi vu vszem dobro példo dati; ino tak sze vu pravom Krszcsánsztvi ponávlati, potrdjavati. (Csinyiva Goszpodin Boug z-deczov blagoszlovi: tak szta oba ednako du'sna nyou csedno gori brániti, za nye potrejbcsine sze vörno szkrbeti, nyou vcsiti na dobro, ino tak szebi i' nyej na pomoucs biti). Csi Goszpodin Boug na nyiva beteg i' nevo-lo püsztí; tak szta du'sna nyou mirovno znásati, ino eden drügomi troust i' pomoucs podeljavati. Du'sna szta hisnika med szebom prav vörniva, isztinszkiva i' pravicsniva biti; nej

sze nyefkati med szebom, ino szrditi vnejmar; nej zla'smí eden - drögoga zapelávatí, ino ru's-no vkanüvati; nej sze li vnejmar poszili ráz-no loucsiti, ino brezi vszega zroka med szebom protiviti: nej radoszt ino veszelje hístva pri káksem drögom neccsístom ino grejsnom túvarístvi íszkati: ár Goszpodin Boug te neccsízte lídí práznike mocsno szoundo bode na den szrditoszti szvoje. — Ti pobo'sni právi Krszscsanye odürjavajo vszo nevörnoszt, szkazlivoszt, i' nedosztójno szrditoszt. Oni sze bole pascsijo právo zlo'snoszt, právo vörnoszt, ino právo csízto lübezen szka'súvati eden k - tomi drögomi. — Bla'seni szo hí'sniczke, steri etaksa pobo'sna mislejnya, pravicsna naminyavanya, ino pokorna szvéta ponásanya májo med szebom! Nyihove radoszti bode vuogo na zemli, i' miloscsa Bo'sa ne odsztoupi od nyí, dokecskoli oni 'siveli bodejo. Pomoucs Bo'sa, ino nyihova práva csízta lübezen, vszako trplejnye i' vszako nevalo nyim zlejhkooti, stera bi nye morebiti, na szvejtí dohajála. I csi ednouk szmrt nyíva loucsiti zacsne: tak bodeta eden od toga - drögoga zetím mocsním vepanyem odhajála, kaj sze pa na ovom szvejtí vu tom bougsem ino popolnejsem prisesaztuom 'sitki veszelíva vküpe najdetá, i' kaj sze zaisztino vidíla ino brez - koucza vküp prebívala bodeta. — Etak bla'seniva i szrcsníva tudí vüva lejko posztaneta, i' bodeta zaisztino etak bla'seniva po miloscsi ino pomoucs i' Bo'soj, csi sze vörnó pascsíla bodeta, líki právi Krszscsanye; pobo'sno k

szveto 'siveti na zemli; ino cai sze tüdi pascsi-
la bodeta one du'snoszti povszed vörno szpu-
nyavati, stere histvo szveto pred-vaj dava,
i' stere szo zdaj pred-vaj bile posztavlene. —
Te szmileni Goszpodin Boug vama pa tou
daj zadobiti, i' csiniti, po dobrom dújhi szvo-
jem. Amen.

ZVACSINSZTVO.

*Kakda more Zvacsin pozývati szvete na gosz-
tuwany.*

Mer Krszsesanszki, i' Bo'si blagoszlov 'selej m etoj po-
stenoj hi'si!

Jasz szam poszlani kvam od *Lambertus Ste-
vana* ino od nyihove tuvarissicze; takaj od nyi-
hovoga szina *Lambertus Jo'sefa*, ino od nye-
gove zarocsnicze z-*Lubove* vészi *Vertes Já-
nossa* cséri dévojke 'Su'se, steriva szta sze
pouleg Bo'sega zrendelványa na 'sitek szvé-
toga histva doli zavézala, ino szvojega radü-
vanya prvi den, to prísesztuo nedelo scséta
dr'sati, vász pa, z-timi drögimi priátelmi, ino
z-drögimi prijétnimi gosztmi vu racsun scsé-
jo zracsunati. Záto sze i' pómeni dáte zvati,
na vecserjo naprej-imenüvane nedele, ali pa
na eden lejpí falácsecz krüba, i' na dvej-trí
kupicze vína; z-sterim je Goszpodin Boug
nyé blagoszlovo: Zato sze nejmáte zuikim za-

govarjati, nego szi kredi dr'ste: trde mosnye, glaszne gute, friske pete, ino osztre no se. Ar szveti Janos na drugom tali etak pravi: Vu onom vrejmeni bila je szvada vu Kani Galilee na stero je i' Krisztus szvojov dragov Materiov ino szvojmi Vucsenikmi bio pazvani, ino gdabi sze vino zmenkalo ercse Mati Jessusi: Szinek! vina nemajo. Odgovori nyej Krisztus: 'Sena, ka-je meni z-tebov? nejje escse prisla vora moja. I' erkla je Maria szlugom: kajkoli bode vam velo csiniti, tou vcsinte. Bilou je pa v-tisztom meszti posztavleni eszt kameni vejdricz, pouleg ocsicsavanya 'Sidovszkoga, vszako dvej ali tri mericze dr'savsi. Zapovedao je Jesus ta vejdricza napuniti, ino potom je erkao: zajmlite do striboma, ino je neszte Sztarissini, ino szo tak vcsinoli. Gda bi pa te Sztarissina koustao vodou na vino obrnyeno, ino je nej znao odkud bi bilou tou, a tiszti szo pa dobro znali, ki szo zajimali vodou; teda je prizvao 'Senina govorecsi: Vszaki cslovik prvó dobro vino dá na goscsenye, potomtoga gda szo 'se piani gosztye, teda 'se to pozadnyejse dene pred nye. Ti szi pa doszejdou to dobro vino zadr'sao. Z-etim csúdom je potrdjeno to szveto histvo, stero je naj prvo vcsino Jesus vu Kani Galilee. ✱ No tak dragi moji priatelje! nikaj sze ne bojdte, ar i nasz tudi Goszpon Krisztus blogoszlovi. ✱ Mámo zgrableno edno sziniczo, stero devet bab 'se tridni szkobe, sterim pérjom okouli brama nasztelemo, kaj csi bi steri szpadno, tak

na mejhko szpadne. Mesza mamó csüda: ednoga bika szmo krmili na ednom er'seuom betvi privezanoga, onoga szmo bujli. Szama jajcza majo tri czente. Sztrejli szmo ednoga bravá, pa szmo'ga prejk po *Radmo'sánszkom* pouli pelali; brázda sze escse izda zna, ino szmo'ga gori rászpravili; szala je meo teliko, ka szmonej vedli kam 's-nyim. Pridoucsa edna deklícska, v-förtój je pograbila, na hi'so odneszla, ino je tam v-edno leanyekovo lipaue szranila; prisla je edna mravla, pa je vsze pojejla. — Szlanino szmo pa obeszili za szlemen, da je gou'sevka nej mogla dr'sati; strgnovski sze, doli je szpadnola, ino mosznicze podrla, na ednoj pavocsini je obiszno-la; ona jo je komaj ob dr'sala. — Escse nadale, csi bi nam meszou szfalilo, poszlaliszmo edno Cziganjisko nago dejte na szubi broud, ribe lovít; te vlovlene v-nádra mecse. Escse nadale, poszlaliszmo vü v-goucsó tri Jagre zvirino sztrejlat; eden je szlejpi, te drugi je plantavi, te tretyi pa tak nikaj ne vidi. Te szlejpi bode sztrejlao, te plantavi 'de lovio, a steri pa níkaj ne vidi, tiszti bode noszo. Zato sze níkaj ne zagovárijajte, meli bomo zadoszta sztroska: Raba je pogorejla, koula za kouli pecsene ribe pelajo; ar po petki ino szobotti bomo szí hrano preminávali. Slo je vö dvajszeti Jagrov na gyagrijo, tak szo sztrejlali: ka ja szpadnola liszicza; liszicza je szpadnola nazavcza, zavez na szrhuou, szarhna na jelena, jelen na vuka, vuk na bravá, brav na bika, bík na kozou, koza na

ovczou, oveza pa v - szkledo: tak bomo szí
preminyávali vnogo - fele hrane szlacsecz. Za-
to sze li kredi drste na den naprej - imenü-
vani. — Obertoga oblubili szo i' tču: kaj csi
vszamogoucsi Goszpodin Boug nyé blagoszlo-
vi 'aitek nyihov podu'sa, i' z - drugimi dosz-
tojnimi dobroutami 'selejjo vam vas trud po-
vrnouti. Tou szo recsi moje kvam nakraczi.

Pozvánoga gosztá udovor .

Zahvalim lepon nyihovo postenyé, ino
priatelszko lubeznoszt, kaj szo sze znasz szpou-
menoli: csi bode Goszpodin Boug nasz 'siveo
vu moucsi, v - zdrávji obdr'sí, ino od - drügi pro-
tivni zadav mentuje, nyihovo veszelo hi'so
sze pascsili bomo poglednoti, szebe potri pri-
kazati, i' nyim na radoszt biti: z - mojim imé-
nom nyih pozdravte.

*Vu vrejmeni gosztüvanya, gdu szvatovje po-
sznehou pridejou. 's - nyimi pridousi Sztarissina,
szvoj poklon etak má zacsnoti:*

Vünejsnyi Sztarissina.

Pomozi vam Boug! postene hi'se Gosz-
podár, ino vsza postena obszida!

Notrejsnyi Sztarissina.

Plati vám Boug!

Vünejsnyi Sztarissina.

Jeli szo domã ete postene hi'se Goszpodâr, po - imeni *Vertes János*, szvojev dragov Goszpodariczov, — jeli szo domã, ali nej?

Notrejsnyi Sztarissina.

Domã szo.

Vünejsnyi Sztarissina.

Jeli bi szlobodno bilou nikeliko rejcsi vö povedati, i' pred vász dati, kako najmre prednaprej - hodecsega csloveka; stere recsi bi bile Bongi na díko i' hvalo, szvetoj, Materi-Czerkvi na poveksavanye, vam, ino nam na lejpo vcsenye, jeli je szlobodno, ali nej?

Notrejsnyi Sztarissina.

Szlobodno je vszakomi postenomi csloveki dobre recsi zgovarjati, i' vam takajse.

Vünejsnyi Sztarissina.

Ali prvo, liki bi one recsi meo vö povedati, i' pred vász dati, pítam vász: jeli je szlobodno prejk praga sztoupiti, ali nej?

Notrejsnyi Sztarissina.

Szlobodno je. Nego prvo, kak' bi meli prejk praga v - hi'so sztoupiti, pítam vász odkecszte?

Vünejsnyi Sztarissina.

Mi szmo szte Kánaanszke z-medom ino z-mlejkom tekoucse obilne zemle.

Notrejsnyi Sztarissina.

Pokoj dobra szte sze pa szem navernoli, i' zakaj szte prisli?

Vunejsnyi Sztarissina.

Mamo eti edno veliko zalogo, stera je zalo'sena do toga veszeloga Jürjavoga dueva, ino je oblublana po naprej lodecem caloveki, da kikoli dva pinta adomassa szmej szpiti, od tisztoga bomo naprej csakali to zalogo.

Notrejsnyi Sztarissina.

Kak csøjemo, vi szí za nikakso zalogo zgovarjate. Mi nikaj za nyou ueznamo, more biti szte zabloudili? Eto szmo szí zvrgli po pinti vina, ino za volo zgovarjanya Szouszidje, priatelje szmo sze vküp szpravili. Drügo je tou: ka je eti nej Ostaríja, kaj bi takse na sztan jemali, ino kaj bi tú zalogo íszkali; nego po sterój ponti szte prisli, z-Bougom odídite po-tisztoj nazáj.

Vunejsnyi Sztarissina.

Nej szmo zabloudili, nego szmo po právoj ponti prisli. Ár kako te trí moudre Krále

je pelala edna szvetla zvezda, pred nyimi idoucsa k-Bethlehemu, gde sze Goszpou Kri-sztus naroudo, ino ober tiszte hi'se je posztanola; Etak ravno i' mi szmo prisli po toj szvetloj zvezdi, stera je prednami sla, ino je ober ete hi'se posztanola, ako ne vorjete, hodte gledat; nego nam bole na tou szlobos-csino dajte, da hocsemo to zalogo vo szprosziti.

Notrejsnyi Sztarissina.

Szlobodno proszite vi to szvojo zalogo.

Vunejsnyi Sztarissina.

Etak veli povedati ete posteni mladencz po imeni *Lambertus Josef*, po szvojem na prejhodecsem csloveki: Bojdi Bougi hvala! vido szam, lejpo navado od moji Ocsakov, i' priatelov takajse, ki szo vu szveto histvo sztoupili pred-menov, ino vu szvetom histvi 'siveli, da je praj lejpo dugovanye, ino prietno pred Bougom ino pred lidmi pobo'sno histvo, stero je szam Goszpodin Boug nasztavo, kako veli pizmno szveto: nejje, dobro csloveki szamomi biti, nego nyemi je potrejbno pomoucs meti, stera bode pouleg nyega, ar jaj tomi jedinom! ako v-kakso nevolu, ali v-beteg szpadne, nejma nikoga, kibi 'ga z-nevont pomogao. Na tou dugovanye gledoucs, te imenuvani mladencz, tak veli: I' meni je praj szveti Dujh szreze i' pamet nadiguo, da szam szu iszkao pod szivov nebov, na zemli po vnougi Varassej, i' Veszniczaj, med vnouginu poglavitimi kejpri edno k - meni primer-

jeno tüvarissiczo, ali mojim ocsem, lepse, i' mojem szrczi prijetnejse nej szam uindri mogao najdti, nego pri etoj postenoj hi'si edno posteno devojko, po imeni 'Su'so, kako cser ete postene hi'se Gazdo, poimeni, *Vertes Já-nossa*. Da je proszim po mojem naprejhodecsem csloveki za tüvarissiczo vu szveto listvo, stero je szam Goszpodin Boug nasztavo vu Paradi'somi, liki od etoga veli pismo. Da je praj to szveto Trojsztvo vidilo, ka je vszaka sztvorjena sztvar mejla k -szebi primerjenoga tüvarissa, szam cslovik je bio jedini. Na tou je to szveto Trojsztvo tanacs vcsinilo, ino erklo: Vidimo, kaj szo vsza lepon sztvorjena, ino vszaka sztvar ma szvojega lasztivnoga tüvarissa, li szam cslovik jeszte jedini; hodmo i' nyemi sztvormo ednoga k -nyemi primerjenoga tüvarissa. Na tou je Goszpodin Boug eden globoki szen püsztó na Ádama vu Paradi'somi, ino 'ga je vujszpao. Ádam pa gdabi zaszpao, Goszpodin Boug je edno nyegovo rebro vö vzeo, ino je ono meszto z -meszom napuno, i' z -onoga rebra je sztvourq 'Senszko, ino je nyon k -tomi prvoni csloveki k -moskomi pelao. Ádam pa gdabi sze prebűdo, zaglednovsito 'senszko, radűvao sze je, ino je etak erkao: isztina, ton je praj edna kouszt z -moji kouszt; ino tejlo z -mojega tejla vzeto. Zato sze ona mo'sicza hode zvala, arje z -mo'sa vzéta. Na eto dugovanye gledoucs, cslovik osztavi szvojega Ocsó, szvojo Mater, ino sze pridru'si k -'seni szvojoj, oba bodeta edno tejlo, i' edna krv. — Zato, te

posteni Mladencz, to posteno devojko pro-
szi vu szveto histvo, kaj i' on scse, 's-nyou
biti edno tejlo, i' edna krv, kako Ádam z-
Evov je pouztao edno tejlo i' edna krv. Eto
szo nakraczi moje recsi, na stere poste-
ni ino lejpi odgovor csakam od-vasz, kako
od naprej-bodecsega csloveka ete postene
szvadbe.

Notrejsnyi Sztarissina.

Ovo csujem vasz, da sze z-lejpimi recs-
mi poklanyate ino szizgovarjate za edno O-
szobo, ali szizbojdi devojko; mi odtoga du-
govanya nikaj neznamo, nego bole edno ma-
lo odsztoupte nazaj vo, da szizodtoga dugo-
vanya pogocsimo z-Ocsom, i' z-Materjov,
ino z-drugov postenov 'slajhtov te devojke,
jeli je tomi tak, ali nej? ino potomtoga more
biti, da sze vasse i' nasse recsi bodo glihale,
ali pa more biti szte zabloudili, po pravoj
pouti nej prishi.

Vanejsnyi Sztarissina.

Ako bi glih jasz odsztoupo, znikaksim ta-
lom sze nasse i' vasse recsi, nebi mogle zgli-
hati, nego szizbole mamogucsati z-oucsi, ka-
ko szkrivoma. Niti szmo ni nej zabloudili, ar
szmo po pravoj pouti prishi.

Notrejsnyi Sztarissina.

Ovo csujem, kaj sze jako dr'site, more
biti szte kakso mito vzeli odtoga Mladencza,
ino proszite to nasso devojko; ali mi nezna-

mo: komi? k - csemi? jeli za pasztericzo? ali zla szlů'sbeniczo?

Vunejsnyi Sztarissina.

Te Mladencz, pomeni etak veli povedati: dabi praj jasz nyou za pasztericzo ali za szlů'sbeniczo proszo, nebi taksi poglaviti lůdi trůdio za nyé volo; nego bili edno 'senszko poszlaó. Ali proszim jc mojem naprej-hodęcsem csłoveki, za hi'sno tůvarissiczo, od Ocse, od Materé, od Sztriczov, Vůjczov, ino od vsze postcne 'slajhte, vu szveto listvo, da komi jasz bodem goszpodar, tomi ona bode goszpodaricza, i' komi ona bode goszpodaricza, tomi jasz bodem goszpodar.

Notrejsnyi Sztarissina.

Ali zakaj sze tak jako trůdíte pouleg toga Mladencza, kaj'ga tak jako zagovárjate? da dónok jasz pítam vász, szkim poszvedocsite tou, kaj bi sze nasse ino vasse recsi mogle zglíhati?

Vunejsnyi Sztarissina.

Poszvedocsim naj *prvo* z 'sivim Bongom, *drugoucs*, z - krůhom, ino z - vřnom, *tretics*, z - onim dněvom, gda je bio zacsétek etoga dogoványa, kako je toga 'se trí mejszecze zdaj v - petek. Ar na tiszti den, něbáo szam, veli te mladencz, pri ovoj postenoj hi'si: dvej pěcsi krůha, eden stertinyak vřna, ednoga goszaka petaka, ednoga gyuncza, edno reczo kveczo, eden korcz psenicsne mele, edno

szou, ednoga tucsnoğa brava, ednoga kokouta popevca, da bi mi praj to mojo drăgo zărocsniczo hranili, do toga krătkoğa i' veszeloga Jürjavoga dueva. Ovo je dnesz tiszti veszeli den, zăto nam naprej dăjte ono Oszobo, za stero sze tak trudimo.

Notrejsnyi Sztarissina.

Moj priăteo! szvedocsili szte z troujim dugovănyem, dabi sze nasse i' vasse recsi zgľihale; ali escse je tou nej zădoszta, nego morete z - Ocsom, i' z - Măterjov takăjse tŭdi poszvedocsiti, cai je tomi tak, ali nej. Zăto pítam văs, Ocsa, ino Mati, jeli je tomi tak, ali nej? *Roditelov odgovor:* Tak je. — Moj priăteo! zădoszta je szvedousztva, ino szĭ zgovărjate z - menov, liki szte i' od szvĕtoga histva predtejmtoga naprej - prinassali; zăto jasz pítam văs: k a je to szvĕto histvo?

Vinejsnyi Sztarissina.

Szvĕto histvo je nikaj nej drŭgo: nego ednoga Mo'să, i' edne 'sene dosztŭjno i' pouleg pravde nerazlocseno vezalo.

Notrejsnyi Sztarissina.

Posteno szte odgouvorili. Ali nadale, jasz pítam văs: zakeliko zrokov volo je nasztăvleno to szvĕto histvo?

Vunejsnyi Szlarissina.

Szveto bistvo je naj bole za stiri zrokov volo nasztavleno: *Oproim*: zato, dabi nassega tüvaristva, stero z-Krisztussom mámo, i' nyegove knám lübéznosztí, pelda bílou: Vu tseri zroki ti Boga-bojécsi hí'sniczke sze májo navcsiti dvouje dugoványe 1) Lübiti, postüvati, dicsiti, ino hvaliti Sztvoritela Boga, za nyegovo dobrouto, ki je takse plemenito vrasztvo csloveki nasztavo. 2.) Sze májo navcsiti: da sze morejo lübiti, postüvati, eden drügoga, ino vszako dobro, hodo teskoucsó ednako vküp trpeti; kako szvëti Pavel Apostol hí'snike opomina, gda etak velí. Moskim glavám: Ví mou'sje, lühte vasse 'sene, liki je Krisztus lübo szvojo szvëto Mater Czerkev. Z-steri rejcsi sze mo'sje morejo vcsiti, postüvati ino lübiti Krisztussa, liki szvojega vekivecsnoga Goszpouda, i' pouleg toga tüdi postüvati, i' lübiti szvoje 'sene, liki vekivecsne tüvárissicze. I 'senszke glavé etak opomína sz. Pavel Apostol: Ví 'sene, podlo'sne bojdlite vassím lasztivnim mó'sám, liki Goszpodni. Ár je Mou's glava 'sene, liki je Krisztus glava szvoje szvëte Matere Czerkvi. 'Sene sze tüdi z-etoga dvouje naj vcséjo: 1.) Lübiti, ino postüvati szvojega zvelicsitela Krisztussa i' nyemi szlü'siti. 2.) Sze pa májo navcsiti: Szvoje postene Goszpodare ino Mo'sé lübiti, postüvati, ino nyím pokorne, podlo'sne biti. I eto je te pryí zrok, za steroga

volo je to sz. histvo nasztavleno *Obdrüğim*,
 nasztavleno je to szveto histvo, za volo po-
 moucsi; naj na etom szvejti vu kr'isi i' ne-
 voljaj, ino vu vszaki teskoucsaj eden-drügo-
 mi pomagata Od toga szam Goszpodin Boug
 tak veli: Nej je dobro csloveki szamomi biti;
 pomoucs nyemi sztvourmo, stera bode pouleg
 nyega. Na tou opomina i' szveti Peter Apo-
 stol hi'snike, etak govorecsi; Ober toga bo-
 dite vszi edno; ednoga nevola naj boli i' to-
 ga drügoga. *Obtretym*, nasztavleno je sz. his-
 tvo, za volo nasztiedüvanye csisztoga 'sitka,
 i' odurjavanye necsisztoga, ru'snoga i' szra-
 moutnoga 'sitka. Od toga dugovanya szveti Pavel
 Apostol etak veli: Za volo habanya prazno-
 szti, vszaki mou's naj szvojo lasztivno 'seno
 ma, i' vszaka 'sena szvojega lasztivnoga mo-
 'sa. Du'sna szta zato eden za drügoga Boga
 moliti, naj sze vszaki vu csisztoucsi zdr'si,
 i' ni szercze ni pamet, niti tejlo ne oszkruni.
 Ar tak bodeta Dühä szvetoga csiszta poszou-
 da, prebivaliscacse ino Czerkev. *Obstrtim* na-
 sztavleno je szveto histvo zato, naj sze Bo-
 ga-bojecszi szinouxje ino cseri plodijo, i' go-
 ri hránijo, kako szveti Dávid veli: *blá'seni*
bodes, gda bostvoji otrouk otroke vido, tvoja'sena
v-hi si ti bode, kako roden trsz, tvoja decsi-
cza okouli tvojega sztolä szpravijo sze lepou,
kako oliovoga dreva gyingave s.be. Etak cslo-
 veka Boug blagoszlovi, ki szo nyega boji.
 Eto szo tisztizrokovje, za steri volo je szve-
 to histvo nasztavleno.

Notrejsnyi Sztarissina.

Moj priateľo! obilno szte odgouvoriť od zrokov nasztávenya szvetoga histva; ali dōnok jasz vász máni píati: gde, ino szkim je potrdjeno szveto histvo?

Vunejsnyi -Sztarissina.

Potrdjeno je vu Kani Galilee. Kani szta pa dvej, velika ino mala, vtoj mensoj Kani je z csüdom potrdjeno, tou je po z-vode na vino obrnenyej. Ár vu onom vrejmeni, bila je szadba vcsinyena vu Kani Galilee, na stereo je i' Krisztus szvojov predragov Materjov, ino z-Vucsenikmi szvojmi bio pazvani. Potomtoga pa gda bi sze vino zmenkalo, erkla je mati Kristussi: „Szinek, vina nemajo. Odgovorecsi nyej Krisztus: 'Sena, ka je meni z-tebov? nej je escse prisa vōra moja. Erkla je Maria blapczom: kajkoli vam zapovej, tou vcsinte. Bilou je pa tam seszt kameni vejder polo'seni pouleg ocsiscsavanya 'Sidovszkoga, steri je vszako dr'salo dvej ali tri mericze. Ercse nyim Jesus: napunte ta vejdra z-vodouv, i' napunili szo je sriboma. I'ercse nyim: zajmlite 'se, i' neszte Starissini. I' neszli-szo. Gdabi po koustaš Sztarissina na vino obrnyeno vodou (i' nej je znao, odkecz je bilou: szlugi szo pa znali, ki szo vodou zajimali,) zové 'Senina Sztarissina, i'ercse nyemi: vszaki cslovik oprvics dobro vino polo'si pred goszti; i' gda szo sze napojili,

teda to lagojejse dene pred nye Ti szi pa
zadr'sao to dobro vino notri do eti mao.⁴⁴
Z - etim csüdom, stero je náj prvo vesino
Krisztus vu Káni Galilée, potrdjeno je to szvé-
to histvo.

Notrejsnyi Sztarissina.

Moj priáteo! razmim vasse lejpe recsi,
da szkoro sze scséjo nasse i' vasse recsi zgli-
hati; ali nikaksi hudi glászi szo prisli od toga
Mladéncza. Tak velijo od nyega: ka je praj
fíraglivi, na poszteli le'si, ino, gda drügi dob-
ri lidjé na delo idejo; teda szi on nogé gori
po-sztejni opráva, ino tak nemárnoszt szpunya-
va. Záto csi bi praj tou tak bilou, ta dévoj-
ka tak velí: ráj bi brezi nyega bíla, kak 'snyim
'sivejla.

Vunejsnyi Starissina.

Isztina je: te Mladénecz ne taji szvoje-
ga bina, idem, ou velí: ráno sztánem pred zor-
jami, gda drügi dobri lidjé escse szpíjo, te-
da moje delo oprávim, opravivsi je, vzemem
szi szvetli Karabin, ino idem vó napolé, ali
kam inam, ino szi sztrlim jelena, ali szrhnou, ali
pa závcza, ino tak domou prineszém, ino szi
mao preminim, kaj gda ta moja drága zárocs-
nicza bode vidila, na káksem dobrom máli bo-
dem nyon jasz dr'sao, bode sze krouto ve-
szelila. Tou je sztánovito tak.

Notrejsnyi Sztarissina.

Moj priateo! esi bi tou tak hilon, ta nas-sa dévojka bi tomi jako rada bila; ali jeli je tou tak, ali nej?

Vünejsnyi Sztarissina.

Sztanovito da je tou tak!

Notrejsnyi Sztarissina.

Bojdi Bougi hvala! da sze nasse i' vas-se recsi szkoro hocsejo zglihati, ali nadale, ta dévojka tou veli povedati; da je praj szta-ra návada tou, da vszaki zárocshik, szvojoj zárocshiczi, more kaj za'seniti, tak praj i' jasz 'selejm, veli ona, esi bi praj Goszpodin Boug tou dokoncsao, kaj bi nyega prvle, ka-ko mené, z-toga szvejta vó vzéo, stero ne-'selejm, po nyegovoj szmrsti bi szí znala po-vedati, kaj tou ino tou po mojem Goszpodari ladam, ali vu úroki, ali vu márhi, ali vu kouli, ali pa kaj gotovoga za'seniti Tou szo te po-stene dévojke recsi.

Vünejsnyi Sztarissina.

Za'seni ji: naj prvo szvojo práva vóro, ino szvoj lejpi bejli 'sivot.

Notrejsnyi Sztarissina.

Za veliko ino za dobrovzeme ta dévoj-ka, ar i' ona za'senila nyemi je szvojoj právo

vôro, ino szvoj lejpi bejli 'sivot; ali escse drugo 'selej, da nyej naj kaj gotovoga, ali üroka za'seni.

Vunejsnyi Sztarissina.

Za'seni ji: vsze Trshke goré, ino Lüblánszke dolé.

Notrejsnyi Sztarissina.

Dabi praj nyegovo bilou, ka obejcse, bi dobro bilou, ali nej je nyegovo, niti ne zahváli na tom obejtanyi, nego goricze, ali nyivo, naj za'seni.

Vunejsnyi Sztarissina.

Za'seni ji v-niksem pouli na dva plüga zemle, ino v-nindri vrhej eden gyám goricz na dvajszeti kopácsov; stero ta postena devojka, za dobro naj vzeme.

Notrejsnyi Sztarissina.

Na tou rokou dajte, ino porokov za pëdeszët rhaniski.

Vunejsnyi Sztarissina

107 Moj priáteo! jeli szmo vasz zadovoliti z-pokorni?

Notrejsnyi Sztarissina.

Zadovolili szte nasz.

Vünejsnyi Sztarissina.

Hvala bojdi Bougi! zdaj 'ze te Mladene-
necz veli povedati; kaj bi nam ono Oszobo
naprej-dáli, za stero sze trüdimo.

Notrejsnyi Sztarissina.

Moj priáteo! one oozobe nega doma, za
stero sze trüdíte; ár je v Radgonyo sla po
zácsimbo, po fige, mandale, pro prpeo, ino
po safran. Nadale: neszla je eden korbeo bilicz,
dabi kaj mogla szküpiti, kaj gda ti nyeni dra-
gi gosztyé k-hi'si pridejo, z-'smajhoov jej-
sztvinov nyé bode dr'sála. Za té zrok, do-
ma jo nega.

Vünejsnyi Sztarissina.

Vidili szmo edno devojko, kaj je s-ed-
nov bútorov hitro sla, ino je eszi v-hi'so nasz-
kakouk bej'sála, i' etak je erkla: ne-
bom praj sla, kama'szam sze napoutila, ino
szam namejnola idti; ár szo tú moji dragi go-
sztyé, stere szam csákala: zato je doma, na-
prej nam jo dajte.

Notrejsnyi Sztarissina.

Ako máte taksega postenoga ino gye-

drnoga mladencza, ki jo gori more najdti,
dopuštim vam, naj jo pojísce

Vunejsnyi Sztarissina.

Hvala bojdí Bougi! najsi szmo to nasso
Oszobo, za stero szmo sze etak trüdili —
sztanovito, da je tou tiszta oszoba. Zato zdaj
szmo 'se veszeli; i' tou radoszt, escse nadale
meti naj moremo, te Mladenecz, tak veli po-
vedati: proszim za drago mojega Ocsa, ino
mojo Mater, po toj mojej lublénaj zárocshiczi,
da mi z mojim málim seregom, edno ali dvej
vori szálas dájó, i' za moje pejoaze jeszti ino
piti: gda bom pa steo odtecz odbájati, ka po-
trosije na nász, hocsem nyim lepou plácsati.
Zato nam meszto poka'ste, gde szí doli szé-
demo.

Notrejsnyi Sztarissina.

Tak velíjo te Ocsa szvojemi dragomi szí-
ni: kaj z-dobre-voule nyega ino nyegov má-
li sereg gori vzemejo, ino sze veszelíjo i' ra-
dujo, kaj sze je k-nyim navrno; tou praj z-
dragoszti vcsiniti scsejo — Zato szí eti, do-
li szedte.

Gda szí Vúnejsnyi Szvatovje 'se doli szposzedejo.

Notrejsnyi Sztarissina.

Ali razmite vszi, kare vasz je Boug dao,
wu hi'si etoga postenoga Goszpodára. Etak ve-

lijo povedati po-imeni *Vertes János* szvojev
 lüblénov Goszpodariczov: Dao mi je Boug ed-
 noga szina po toj mojoj cséri, kí sze je szvo-
 jim malim seregom k-meni navrno, steroga
 rad vídim, ino 'ga z-tim nyegovim seregom,
 z-dobre-voule rad gori primem, ino nyemi
 meszto dam, gde szí doli szede, pouleg toga
 jeszti ino píti: zato, z-tim szvojím malim se-
 regom eden krátki csasz, dobre-voule naj bo-
 de: ino sze nikaj naj ne podigáva, nego szí
 bole lejpe récsi naj zgovarja, stere bodo Bou-
 gi na diko i' hvalo, lidem pa na lejpo postenyé.

Vunejsnyi Starissina.

Ali postena Szvadba! razmite mali ino
 veliki, kare vasz je Boug dao; telikaj veli
 povedati te posteni Mladencz, po imeni *Lam-
 bertus Jó'sef*, po szvojem naprej-hodecsem cslo-
 vekí: hvalim praj, kako mojemi dragomi Ocsi,
 po mojoj lüblénaj zarocsniczi, kaj me z-tim
 mojim malim seregom radi vídijo, pri szvojoj
 postenaj hi'si, i' pouleg toga jeszti, ino píti
 nam obejcsó. Csi bodo nasz tak veszelo trou-
 stali, tak bomo sze i' mi nyih radi dr'sali dob-
 re-voule bodemo, ino lejpe récsi bomo szí
 zgovarjali.

Zgovarjánya pri Vecserji.

Notrejsnyi Sztarissina.

Vi postenya vrejdni, vküp szpravleni gosztyé!
 Zdaleka pridoucsi, na eto goscsenyé,
 Kí szte z-lübéznoszti gori nadignyeni,
 Zda; vszi poszlúsajte, kí szte vküp szpravleni.

Neje moj czio ete, naj vam doszta guesim,
 I' z vuougimi recsmi predvami ne mriesim,
 Nego je té moj czio, csészt naj vórno noszim
 Hrano naj prinesém, i' tak naj odsztoupim.
 Zdaj te nas Goszpodar, veliko radoszt má,
 Kaj je eta Szvadba k-nyemi vküp szpravlena;
 Zato je zdaj velo gor' prineszti jeszti,
 Kaj bi sze nyegovgouszt, vszaki meo najeszti.
 Zato drága brátja! veszéli bojdite,
 Kel'ko sze vam vidi, jejte ino pite,
 Vszake - fele 'saloszt odszebe zdaj dente,
 Na tou bole vszaki, zdaj sze ví radújte.
 Nas hi'sni Goszpodar escse i' tou 'selej,
 Stero zdaj od-méne vszaki dobro naj zvej:
 Kí bode jo i' pio, tejla na 'sivlejnye
 Boug nyemi naj daje na popolno zdrávje.
 Gda sze vino na szto prinesze.

Notrejsnyi Sztarissina.

Na veszelié szerczá Boug je vino sztvouro,
 Kak' je szvéti David v-'Soltári popiszo
 Zato je Goszpodar lagev zvirtati dáo,
 Pun kamenecz vína, na szto prineszti dáo.
 Zato z-toga vína, dobro sze napíte,
 Na'tom gosztúvanyi dobre-voule bojd'te,
 Kamenecz naklonte, ino ne zaszpíte,
 Ali z-toga vína, m'i tüdi podájte.
 Gda sze drüga hrána gori prineszé.

Notrejsnyi Sztarissina.

Postena Obszida! lacsni naj ne bodte
 I z - praznim 'saloncjom ví domou ne hodte;
 Tou je drüga hrána; zato, kaj naj jejte
 Z-Bo'sim blagoszlovom, ví tou vsze pojejte.
 Gda sze sze tretja hrána gori prinesze.

Nctrejnyj Sztarissina.

Velí nas Goszpodar : tou je tretýa hrana,
Bar vszaki naj jej 's - nye, ar je nej neszlana,
Z - lübeznošti szercza, vam da je Goszpodar,
Hrano, i' pítvino, szka'stýje vam szvoj dar.

Vunejsnyj Sztarissina hváli 'senitev.

Priatelje ! povejm, vam edno praviczó,
Nebom vam raszkładao, nikokso friliczó
Poszlúsojte mene zdaj malo trplivo,
Dokecs rasztomacsim vam to szveto hístve.
Gda Ocsó Ádama je Goszpou Boug sztvouro,
Teda szveto hístvo je on szam nasztavo,
'S - nyegovoga rebra edno kouszt je vó vzéo,
Z - stere Evo 'senszko k - nyemi je posztavo.
Sztarissina je bio szam nebe zémle Krao,
Kako tou szvedocsi Mó'se'sa prvi tao,
Obilno naprej - da, bar vszaki zbrojavaj
Li na ete knige szebé zanehavaj.
Tou zrendelüvanye nebeszkoga Krala,
Povidilo sze je, kou vidimo z - tala
Szvėti Patriarkov, Apostolov z - sitka,
Kaj szo 'sene meli, ka'so píszma vszaka
Za bla'senoga jasz bom onoga pravo,
Koga Goszpoud z - dobrov 'senszkov blagosz-
lovo:

Vnounge pelde bi jasz, lejhko naprej znoszo,
Z - sterimi bi jasz tou, lepou poszvedocso.
Bla'sen je on, ki má: vórno dobro 'seno,
Ár je dobre 'sené delo osznaj'seno!
Bla'sen je on, koga Boug tak blagoszlovo!
Vóri mojim récsám, konec szam posztavo.

Notrejsnyi Sztarissina prouti 'senitvi pravi.

Odsztoupi, priateo jasz bom tüdi gucsao,
 Pred - taksim calovekom escsenehom mücsao,
 Kaj szam jasz jedinecz, z - tebov sze neminim;
 'Selejm, 'sivi z - pärom, jasz sze neo'senim.
 Znäs, Pavel Apostol, nej sze je o'seno,
 Krisztus Jesussa kri's, za szvoj kints meo-
 'selno,
 Takaj Krisztus je bio nyemi, nyegov 'sitek,
 Zato je i' nyemi, dani vecsni 'sitek.
 Vnougomi je histvo na veliko skodo,
 Nenagodisze vszak'na pobo'sno Sáro,
 Niti na O'sebet, ni nej na Mario,
 Nego sze nagodi vnougi na Delilo.
 Znäs ov mocsen Samson, kak je on obhodo?
 Gda sze od szve 'sené pocsalarnom vodo,
 Vu szmrtno boleznoszt on je pripelani
 Ibo potom konecz nyemi je vcsinyeni.
 Bole zato pajdas, kaj sze neo'senis,
 Od kuhinye teda nikaj szí ne miszlis;
 Ali vöri, kak szí ednouk vzemes 'seno,
 Ka bodta jela dvá, miszlo bos szí tu'sno.
 Tribej 'seni: pizsker, korito, i' szito.
 Sese dabi nye csrvou, vszigdar bilou szito,
 Tam bodes sze skrabao, gde te neo szrbelo,
 Gda nikaj ne bos meo, pa'de ti trbelo.

Vunejsnyi Sztarissina.

Vidim, kaj szí rocsko jako gori nagno,
 Ne'samurszko vino 's - nye szí vö potégno:
 Prouti histvi zato, teliko szí gucsao:
 De bole bilou, kaj bi tí zdaj mücsao.
 Gda sze zelje gori prineszé.

Notrejsnyi Sztarissina

Draga brátya! zdajje zelje prineseno,
 Dobro zafrigano, nej je pritepeno,
 Csizsto lejpo bejlo, i' szkühano sznaj'sno:
 Vzemte szibar's-nyega, kak je jako'smajhno.
 Tou je escse hrana, nassega Orszaga,
 Szlovenszkomi lüsztví jejsztvína predraga,
 Escse i' Kralouvje paszko májo na nye;
 Blá'sena je zemla, gde je tou korenyé!
 Jejte drági moji, zda vam vecs prineszém,
 Ali csi 'selejte, doli je odueszém,
 Etam z - Szakacsiczov, malo szí poszmejém
 Tak po szvojoj vouli, vína sze napijém.
 Deszét vejder lagev, napipo szam vdaro;
 Csi m'i ne vörjete, poglednite dobro:
 Ne osztanem v - lá'si, naj ne miszli niscse,
 I víno prineszém, kíkoli piti scsé.

Gda sze pecsénýa gori prinesze.

Notrejsnyi Sztarissina

Dobra je pecsénýa, z - dobrov masznov kasov,
 Gde sze dobrovína goszke kühá z - taksov
 Tücsna pecsena gousz, z - tov drügov pe-
 csényov:
 Jejte drági moji! tou je te blagoszlov.

Notrejsnyi Sztarissina, Szvádbo veszeli.

Veszeli je Apa, i' mí sze veszélmo! —
 Noszsza, draga brátya, radi jejmo pijmo!
 Nej szmo na trobíni, tü sze ne dreszélmo:
 Veszela je Mama, i' mí sze radüjmo! —

Z- 'saklom bom noszo sör, z- resetom pa vino,
 Dobro szí v'sívajmo szvadbena trobino,
 Kamenecz podajmo, lí vszakomi bisztro;
 Klejt nej zaprta, vino dajem bitro.

Od Goszlarov,

Notrejsnyi Sztarissina.

Postena Obszida, kvár sze je pripeto;
 Goszli szo sze sztrle, zdaj vidimo eto,
 Stere je Mu'sikás nazaj vküp prikelo
 Ali na nye strüne, djati bi trbelo.
 Zato naj szí Goszlar, sztrüne má kúpi
 Ino 'snyimi nasz, v- dobro-volo szpraviti,
 Li eden po ednom, dva grossa naj dejje,
 Potom vu pleszanyi, on sze naj szegrejje.

Zahvalnoszt hi'se Goszpodári, gda 'se scsějo odhájati
 'Seninovi Szvatovje. *)

Vünejsnyi Sztarissina.

Ali razmi postena szvadba, máli ino ve-
 liki, kare vasz je Boug dao. Ete nas posteni
 Mladeneecz po- imeni *Lambertus Jó'sef*, po
 szvojem naprej-hodecsem csloveki, eto veli
 povedati: hvala bojdi Bougi! prisao szam k-
 mojemí dragomi Ocsi, ino k mojoj dragoj Ma-
 teri, po mojoj láblenoj zárocsmiczi, z- mojim
 malim seregom, ino szo nam naj prvo meszto
 dali, kaj szmo szí doli szeli, pouleg toga;
 jeszti ino piti zadovoluo. Da nam je pa 'se

*) „Vidimo, konecz jemle“ itn.

czajt odhájati, zato proszi te Mladénecz, kako szvojega drágoga Oeso, ino szvojo drago Mater, najpovejjo, kaj szo na nász potrosili, hocsemo nyim lepou placsati, bole poszedecs, kako pobi'secs.

Notrejsnyi Sztarissina.

Ete postene hi'se Goszpodar, kakti *Ver-tes János*, szvojov lüblénov tavarissiczov, eto velijo povedati: tou szam praj z - dobre - voule ino zdrágosztí pripravo, ino mojo dobro - volo k - nyemi, ino k - tim nyegovim szam rad szkázap; zato kaj szo pojeli ino szpili, Bong nyim daj na popolno zdrávje. Drügo szo nikaj - nej du'sni, nego: rázum i' postenye, ino z - lejpim talom k - mojoj hi'si prisli, tak je i' jasz z - lejpim - talom odpüsztim.

Sznehenszka szlobouda.

Vunejsnyi Starissina.

Vajda! tvoje goszli naj malo hejnyejo;
 Ni vase osztrougvi, pleszczi! necziukajo.
 Moski naj pri sztouli nameri szidijo,
 'Zenszke pa po kotěj naj nezrabolijo.
 Vszáki szí szvoj jezik zdaj mocsno zave'zi,
 Noge nakri'z deni, vuha eszi dr'zi,
 I. dobro kebzüjte vszi ze vszega tála;
 Ár de nasa *sznejha* zdaj *szloboud* jemala.

Predevszem sze k - tebi obrnem, *Ocsa moj!* —
 Odpri szrcze tvoje vernoj cseri tvojoj,

Stero je za mene vszigdar tak gorelo,
 Ino mojo szrecso najbole 'selelo.
 Ti szí mi po Bougi bio dobrocsinitel,
 I na eto szrecso veren moj moditel:
 Kak bi odbajati mogla zdaj od tebe
 Jasz, brezi 'zelejnya blagoszlova nebe!? —
 Vzemi dobrovolno aldov ete mali,
 V-sterom ti moj jezik za vsze lepou hvali,
 Ka szí mi vu czejlom 'zitki dobra zskazao,
 Gda szí me, kak veren paszter, verno paszao.
 Blagoszlovi te Boug ze-vszem, ka szí 'zelejs,
 Escse i tam, gde sze niti szam nedovejs:
 Daj ti eti dugi i veszeli 'zítek,
 Po szmrti pa v-nebi bla'zeni prebitek! —
 Ka ma govoriti, i tebi jezik moj,
 Drága *mati moja!* vu britkoszti szvojoj? —
 Jaj! — placsa szkuze mi zalejvajo szrcze,
 Gda tebe osztavlam, 'zitka mojga szuncze!
 Med boleznosztami szí me ti rodila,
 I na verni tvoji prszaj me dojila;
 Kelko szvetli noucsi kre mene szkuszila!
 I kelko bremena rada prenoszila!
 Na tvoji nárocsaj szem jasz szladko szpala,
 Gda szem ni za szebe escse prav nej znála;
 Z-tvoji vuszt szem návuk modrouszti vdablala,
 Gda szí me na eto szrecso osznávlala.
 Ah! — nema nej moje szrcze obcsütejnya,
 Nezmöre jezik moj telko govorejnya,
 Z-kém bi zahvaliti mogla tvojo vernoszt,
 I meni szkazano gorecsó lübeznoszt.
 Boug, kí je szam zmo'sen vsze tou povrnouti;
 Povrni ti vsze 'ze tú na tvojoj pouti;
 Ino, gda tvoj drázi 'zítek szkoucsas eti,
 Daj ti tam tvoj nájem v-obilnoszti 'zeti! —

Drági roditelje! jasz odidem od vász;
 A' z-szebom mam nesztí vasi vűszt míli glasz. —
 Osztaute mi zbougom! — moja szkuza, moj kűs
 Naj bou veszelitel vasi bolezní dűs!!!

*Sznehov pripelajoucsi k - hi'si, Sztarissina etak
 má praviti:*

Postena szvádba! razmite máli ino veliki,
 kare vasz je Boug dáo vu hi'si etoj postenój.
 Tou velí povedati ete posteni mladénecz po
 iméni *Lambertus Josef*: Dáo mi je praj Boug
 edno málo szkrb, stere szkrbi szam szam nej
 mogao doprnesztí; nego szam dáo prizvati,
 kako moje dráge priátece, Sztrícze, Vűjce,
 ino moje dobre Szouszide, kí szo sze pouleg
 méne trűdili, sterim szam edno málo vecsərjo
 napraviti dáo; zato sze nikaj ne dreszélte i'
 ne 'salosztite, nego veszéli i' dobre voule
 bojdite eden máli csasz, ino pouleg toga, Krisz-
 tussove recsí szí zgovərjajte.

Na drűgi den za sznehov pridoucsi Szvatovje, etak
 sze je potrejbno pokloniti:

Vűnejsnyi Sztarissina.

Pomozi vam Boug! postene hi'se Goszpod-
 ar, ino vsza postena Obszida!

Notrejsnyi Sztarissina.

Plati vam Boug!

Vünejsnyi Sztarissina.

Jeli szo doma ete postene hi'se Goszpodar, po iméni *Lambertus Stevan*; jeli szo doma, ali nej?

Notrejsnyi Sztarissina.

Doma szo.

Vünejsnyi Sztarissina.

Jeli sze je szlobodno z-nikelikimi recsmi pri etoga postenoga Goszpodara hi'si zglasziti stere récsi bi bilé Bougi na díko, nam vszejm pa na edno malo vcsenye; jeli je szlobodno ali nej?

Notrejsnyi Sztarissina.

Szlobodno je.

Vünejsnyi Sztarissina.

Zmo'sni Goszpodin Boug je 'senítev eti na szvejti na lidih zavűpao, da eden toga drugoga vu szvéto histvo naj pomagajo. Ali mladoga Tobíassa 'senítev je Goszpodin Boug nej ua lidih zapűvao, nego je szvojega szvéto-ga Angela Ráfaela 's-nyim poszlao, ki 'ga je vu Rages varas pelao, ino nyemi je Rague-lovó csér szproszo za 'seno, po iméni Saro, stero je i' na videjnye Ocsé ino Materé od pelao. Tou vidoucsi Ocsa ino Mati, od veli-

koga esüda ino sztraha szta nej szmela pitati: kama? komi? i' zakaj jo pela tak na nagli? Po malom vrejmeni Raguelovo szrcze szí je nej moglo pocsinouti, za völo cséri. Vküp je szpravo szvoje szluge, dao nyim je czeringo, lejpe senke, dari, ino je nyé poszlao szvojo csér iszkat, govorecsi: Idte, i pojiscsite mo-jo csér, ino tisztoza Orszaga, Varassa, ali vesznicze lidem dajte lejpe senke, ino szí 's-nyimi lepou zgucsavajte; more biti vász gori primejo, ino vász ne ospotajo — Szpodobnim talom te nas Goszpodar po iméni *Vertes Janos*, tüdi je tak obhodo. Vcsera szo prisli k-nyemi nikaksi oro'snati hüdi lidje, prosze-csi 'ga sztan, ino dabi te nas Goszpodar nyé notri prijaó, pouleg toga jeszti ino piti nyim je zadoszta dao; i' gdabi 'se nyim steo posztílati, oni kakti nezahvalni szlugi, nyegovo dobrouto szo nyemi z-hüdim povrnoli. Ar ed-no csér nyegove szo popadnoli, ino szo jo szílov odpelali, ino je 'se duesz nasz vküp szpravo z-taksim talom, dabi to nyegovo csér sli iszkat, kako je i' Raguel vküp szpravo szvoje priatele ino szluge, dabi sli iszkat nyegovo csér. Ino po vnougi mejsztaj i' veszniczaj hodecsi, ino iszkajoucsi to nyegovo csér, i' ne najdovsi, teda nam je vu etoj vészí ed-na baba povejdala, ino pokazala eto hi'so kaj je praj eti nyegova cí — Bong daj dóbró tisztoj babi! — Ali pouleg toga nam je tüdi la-gove glászi povedala: Kaj szte toga nassega Goszpodara csér, stero szte nam poszili vneszili, komaj eden fertao vore v-toploj hi'si ne-

hali, nego szte jo vö na mraz zegnali, ino szte nyej nyé deklinsztva lejpi czimer, ali parto vzeli, ino szte jo tak ospotali; stero te nas Goszpodar, csi zvejjo, velika szrcza 'salsost bode nyih obhajala.

Notrejsnyi Sztarissina.

Ki babe poszlüsajo, oni z-las'mi, hodijo. Dabi tak csinili, kak vam je vas Goszpodar zapovedao, dobro bi bilou, ali nejszmo. Isztina, parto szmo ji vzeli, ar je tou nyej tesko bremen bilou, nego szmo jo z-taksim czimérom pokrili, kak sze postenoga 'senszkoga szpoula, postene 'sené dosztája. Tou je pa nyej nej na ospotanye, nego na veliko postenyé; ar je toga nyej potrejbno bilcu.

Vunejsnyi Sztarissina.

Da ete nasse i' vasse recsi, kak vídim, szo vsze pravicsne ino isztinszke; zato proszim vász, kakti naprej hodécsega csloveka, pokaste m'i meszto, gde sziz - mojim malim segom doli szédem: potomtoga jeszti, ino piti, ka 'de komi drágo. ..

Notrejsnyi Sztarissina.

Ovo sziz eti doli szedte.

Vunejsnyi Sztarissina gda pletenik vö díti.

Poszlühnite mené Ádama szinouvjé,
Kikoli vu eto hi'so zdaj szprávlen je,

Dokecs naprej - povejm mojga szrečá volo,
 Li tečasaz naj nejmam v - jeziki nevoló.
 Zdaj je nassa szneha, gosztém dar poszlala,
 Steroga je gori na szto djati dala;
 Kaj bi darúvala velike i' mále,
 Kí bode 's - nyega jo, naj mi bou na zdrávje.
 Zgovárjanya pri vecsérji, po trej deacski Oszobaj.

Prva Oszoba.

Ravno szam zdaj prisao, lübléna obszida,
 Drága moja 'slajbta, i' moja szouszida;
 Jasz szam tishti, koga szte dávno csakali,
 'Seleli szte mené, da bi me' vidili.
 Ne gledajte mojga krátkoga 'sivota,
 Ni na moja mlada i' gyíngava lejta:
 Ár práva modríja jeszte v - mojoj glávi,
 Vszega vcsenyá meszto je v - mojoj pámeti.
 Vsza eta ví vörte, stera bom vam pravo,
 Kaj szam jasz dokoncsao, hodo i' sztanyúvo,
 Vrejduo je vörvanya, kaszam doprneszo,
 Znáam, kajte vörvali, stera szam jasz vcsíno.
 Zdaj bode dvejleti, kaj szam jasz sou v - Soulo,
 Iuo szam 'se trikrát modríjo dokoncsao,
 Na veliko vcsenyé szám sze dávno poudao,
 Z - vnougimi moudrimi szam szo 'se jasz
 stúkao.

Obhodo szam lejpi hvál'ni Nemski Orszag,
 Nagledno szam 'se jasz k'ranczuski Orszag;
 Bio szam vu Anglii, i' vu Hollandii;
 Dobro zúam gde le'sí Orszag Arabinszki.
 Te nazáj pridoucsi v - nasso domovíno,
 Li szo me pouzvali vu Szobotho blatno,

Kaj bi tam Rector bio v - ti višesnyi solaj,
 Vucsiteo zvün reda v-Ábéczészki knigaj.
 Zato ví tou znájte, kaj szam jasz vucsiteo,
 Ár szo moja dela gvusno 'smetna jáko,
 Da sze pa na velko csészť jasz ne podávam
 Zato vszo czifranye z - tejla ta néhavam.
 Etiva dva szte li mojva vórna lápcza:
 M'e csrejvle briseta, vórté, je pravicza
 Oneva cseseta znájte moj'ga 'srebcza,
 Na steriva esesztou szpadne moja palcza.

Drüga Oszoba.

Kak m'i gláaa szrbí, kaj zdaj tá jasz csüjem,
 Nad nourov pámetjov krouťo sze csüdüjem.
 Tak ti mejnis, kaj jasz eta vsza poszlühnem;
 Tve gízđave recsi, zďa ti vsze premecsem.
 Vejťm da szí 'salosztne, tu'sne szmrti Rector,
 Nigďar szí tí nej bio, nití ne boš Doctor.
 More bití nigďa, kaj tí bodes háczar,
 Ali pa pri csrejďi, kaksí lagov hertar.
 I jasz bi povedao, kaj szam jasz nigďa bio,
 Ino zdaj bodoucsi, de tou szam szí zmiszľo
 Propria laus sordet, tou szam 'se ďávno csuo.
 Ki szam szebé hváli, jáko szmrdí známo
 Ali ďonok, glavacs, ti naj zvejs sto szam jasz.
 Oďkuda szam prisao, ino kam' bom sou jasz,
 Na kaksó velko csészť naszťori jasz pridem,
 Razmi moje recsi, oďgovor ti ďajem.
 Jeli szí gďa tí bio v - lejpoj Hispanii?
 Hodo szí gďa vu toj nouvoj Ameriki?
 Najo szí sze tí gďa vu Tórszťkom Országi?
 Ali pa v-toj csarnoj bogatój Á'sii?

Vidis escse etim vsza imena nevejs,
 Li szamo tí szvojo vel'ko glavou mecses.
 Oh kak nouri cslovik! ki szí szí tou miszlo,
 Kaj szí li szam cslovik, drügi pa govedo.
 Jasz vu vszej tej naprej zracsunani mejsztaj
 Nej szam szamo hodo, sztanyüvao vmem'sitki,
 Nego szam tam'siveo, v lejpoj vrejdnoj
 szlüsbi,
 Kama ti ne prides, v-czejlom tvojem'sitki.
 Zato mo persouno za veliko postuj,
 Houbo z-glave v zemi, i' podpazgye deni
 Moji oucs sze vszigdar tí krouto ogibli.
 Csi tou ne bos csinio, bit bodes po glavi.

Třetya oszoba.

Ka, pa jasz bom mücsao, ka mi vi povejte?
 Gyeto'se etiva letita vu zrake
 Z-szvojim zvisavanyem; de nejszta doubila
 Niti eden csesznek, szta nej zaszlo'sila.
 Odorna Kauaszsa zdaj povejta meni,
 Csi je nej tak, kak szo odváj moje miszli?
 Kaj szta zaman csloveka, tak szí jasz miszlim.
 Hitro sze znorita, tak odváj jasz szoudim.
 Nej szta dalecs prista escse v-szvojem vcsenyej
 Prazna je vaj glava, escse doszta tribej.
 Na'to gosztüvanye kak szta szmela pridti
 Vu szvadbenoj hi'si szebé, zvisavati.
 Razmita, poglenta mene, jasz szam, ka szam,
 Preveliki Goszpon, malo kaj Krao nej szam,
 Vu drügi Orszagej, jako szam hiresni
 Ár ma leipa dela, velka szo pred vszejni.
 Jasz szam oszloubodo Krale od szmrti nyih,
 Gráczio, vnougi senk, jasz szam doubó odnyih.

Zdaj mi skoudi szreca, v-drügom od onoga,
 Dräge vnuöge szrecese mám od szvejta toga.
 Vidis, kak ta szneha meni gléda v-ocsi,
 Dobro jo pogledni, ona zdaj ne gyeesi;
 Rada bi szí z-menov lepou zgucsávála,
 I na moji líczaj bi mené küsnola.
 Ali csi zdaj nem're tü biti vrejmena,
 Te bou, gda, nyé dela'do vsza dokoucsana.
 Zdaj Zárocsnik mányé rokou, vu szvoj'rokaj
 Ali ne'de vszigdar szedo pri nyé bedraj.

Prva Oszoba.

V-prouszti récsi vszáki cslovik etak právi:
 Vszáki Czigan szamo szvojga kónya hváli,
 I szpodobnim talom, koudis szvoj bot csiszti,
 Navadila szta sze, nyé naszledüvati.
 Voucsi m'i mecseta, kaj neznam deacski,
 Bár sze hodmo stúkat, csi neznam horvacski
 Tak gda bodta csúla v-szebi ta pravila:
 Kaj szta me' nevejdno zdaj tak ospotala.
 Jeli znata eto, ka zadene panis?
 Z-tov recsjouv sze gliha, jeli bár nej lapis?
 Csi neznata, zakaj csefkecseta, gratis,
 Szka'sujeta modrouszt szvojo zaman guatis.
 Kakda naprávita meni z-krúha kamen?
 Jeli kaj zbroditi tou nemreta zraven?
 Alí jasz tou lejhko, z-mojim perom vcsinim
 Denmo zato probo, csi tou jasz ne szpunim
 V-deacskom jeziki v-panisi iscsi tou,
 Meszto litere p. litera s. naj bou,
 Na szredini písi p. zbrisi doli eu
 Lejhko ti naprávis cshedno z-krúha kamen.

Kaj pa csi sze eacse zacsnem modrűvati
 Z-te Philosophie vcsenya zbrojávati?
 Csi na nyou szkrbne bos meo, z-tebe szomára
 Glih preczi napravim, ali Goliata.
 Dobro znate szomár má dvej dűgi vihej,
 Natura je tebi zrendűvala dvej.
 Jeli bár ka ti zdaj tva vűha grmijo?
 Kaj szomár posztűnes, na tou ti sűmijo.
 Goliat pa má dvej dűgi nogej znűmo,
 Pouleg toga kratko plecse, kak mĩ mamo,
 Tou obouje - dvoujo najdesze vu tebi:
 Zato szi Goliat, vszaki dobro vidi.
 Zdaj vűva li eto meni raztolmacsta,
 Potom moj bot zdr'sim odvűjnoga hrbta,
 Ali csi meni tou zdaj nedopovejta,
 Szomár Goliata, obű osztűneta.
 Vszaki dobro vidi, mo veliko modrűoszt,
 Nezapopadneja, kak je moja csednűoszt,
 Ali da szo mcnĩ tű zobsztom nej dana,
 Zato doli z-sztola, m'ĩ naj bou kaj tűla.

Drűga Oszoba.

Z-etim ne-bos dalecs sou, brűtecz lűbleni!
 Vűri m'ĩ, kaj v-etom nejga te modrűoszt;
 Li vűszta milűjem, lejhko je zbroditi
 lno vidĩm szebi tou nevrejűno bĩti.
 Da szi pa ne miszli, kaj bi jasz tou neznao,
 Ovo predevszejmi povejm ocsiveszno:
 Kaj szi eden Kanűsz, pred-vszejmi je znűno;
 Zato tvojo modrűoszt, etak mo raszklűdao.
 Tű tvoje rűcsi szo v-toj dűgoj friliki,
 Zűűs tou ti, kaje nej dobro vu prűliki.

De véksi je haszek meni posztanoti:
Zato szam nej osztao vu toj ru'snoj la'si.

Tretya Oszoba.

Ka, tak csefkecseta vüva naj zadnyejsa?
Dabi szama bita naj plemenitejsa!
Tou scsem, da za mojima hrbtom oba sztojta,
Pouleg mene escse vüva sze ne gyenta.

Kak' szta obhodila zdaj eto nej davno,
Gda szam notri prisao, jasz vu soulo vajno
Roke, noge, vama szam dao djati v-klado;
Lejhko ta zasinyak zaprtiva vutro.

Ka tak brbecseta, kak' vonyecsa szójka?
Mecseta, lücsata szebe kako szraka,
Gyeto vajna pamet, kak' kouvranje csarna:
Zavüha vaj zmlatom tak, kaj ta szpadneta.

Nyiva recsi nancs szo vorvanya nejvredne;
Ar szo nyiva glave, kak' kozoule, prazne,
Bar dabi meo eti vel'ke kuszte bote,
Zdaj bi hitro zravnao, nyiva szlouke hrbte.

Jasz szebe ne hvalim, toga szam sze nej vesio,
Edno pravicsno rejcs, nigdar szam nej pravo;
Ar szam isztino ayon dosztakrat zamüdo,
Nigdar v - szvojem 'sitki pravicze szam
nejznao

Jasz szam sze obraesao vu vuongi palacsaj,
Vesasz szam i' tao meo vtrdni kushti palczaj,
Dosztakrat szam szamo nej bio zaprt v-klado.
Nemeski cslovik szam tou mi vorte sztalno.

Nej davno, kaj szo me zvali v-katanijo,
Steli szo mi dati cseszt Kapitanijo,
Ali nej szam 'selo meti tou bogasztvo,
Niti nehom sou na etakse goszposztvo.

Za bougse jasz dr'sim, na lúčkom tanyejri,
 Lepou jaszti, piti, pomali miditi;
 Kamakoli idem, gotov najdem moj szto,
 Vínó, i' pecsénye, denejo m'i naszto.
 Ne-bom szí tou miszlo, kaj bi sze ne hráno,
 Ino vu Orszagi csészti nebi doubó,
 Z Goszpodouv pri sztoli, kajbi jasz ne szedo,
 Kak szam jako moudér, vszáki tou zna dohro.
 Ne dávno kaj me je velka szreca najsla,
 Povszed ma dobrouta meni je razísla,
 Obrácsa sze kolou mojega imena;
 Zato naj bou konecz eti mojga gucsa.

Prva Oszoba.

Vósze povrnémo 'se z sálnoga gucsa,
 Stera szmo vam steli povedati z-szreca:
 Naprej prineszémo, escse mí nakraczi,
 Stero szmo sze szamí mí návesili v-Grácii:
 Lejpo delo je tou, ki 'sivé v-radoszti,
 Kí sze na'tom szvejti nikaj ne'salosztí;
 Ali jasz szí miszlim, tá szo vsza zanikoj
 Ar radoszt, veszeljé, obrne sze na joj.
 Na szvejti dragsega nega dugovanya
 Nego dobra-vorna 'senicska domanya:
 Taksega hí'snika dreszeljé ne dójde
 I szreca boleznoszt na nyega ne pójde.
 Ete 'senim tadi 'se na tou nakano,
 Steroga je Goszpon Boug niti nej vkano;
 Stero sze je nad-nyim dnesní' déu zgoudilo,
 Na veliko radoszt nyemi je szpadnolo.
 'Sívte vu radoszti prelübleni moji
 Vszáka pogihelnoszt, naj szhaja odvasz zdaj;

Kvam naj ne pridejo ta huda pripetya,
Dabi vszi doubili, 'selejzmo zmojga szrcza.

Druga Oszoba.

Da szmo pa mi trije szirmaski deaczke,
Nemamo zakoj bi kupili papere;
Bar bi meli stiri grosse ali libre,
Za nye bi kupili sziz maszne pecsenke.
Na vorje tou vszaki, za trüd nam ne'de'sao,
Ali dönok zato pejeze vzememo,
Te lejpe vrtanke 'smajhno pojejmo:
Za vasse zdravje sze vina napijemo.
Zato zdaj vszaki szvo mosnyou hitro jemli,
Nasso dobro volo vszaki zadovoli,
Szirmake deake vrejdno naj pomaga:
Stere dobre dari Boug nyim lepou placsa.

Gda od szvadbe dar dobljo te prvi pa etak zacsno:

Prva Oszoba.

Blagoszlavljen boj Bog v-nebészaj visziki,
Ka je obdr'sao vasz vsze vu zdravom 'sitki
I kaj szte obsztali v-'selnoj mirovesini
Ilo, kaj szte na'to szvadbo vküp szpravleni!
Csi bi vam jasz ne bio na velko zmécsavo,
Dvej, tri rejcsi kronto bi vam rad povedo;
A dabi sze prve jasz mogao napiti,
Tejm raj bi sziz zacsno jasz zvami gücsati.
Cstem vu Mó'sesovi knigaj velki kusztí,
Ravno v-oni knigaj, v-prvom, drugom tali:
Kajje zrendelüvao Boug v-szvojoj modrousztí
Vsze dobro na szvejti, v-szvojoj dobroj vouli.

La'ses; ár je hi'se vörna pomocníczá;
velika manyicza.

La'ses: ár nyegove pejneze zdr'sáva;
vsze je zapija.

V-'salosztnom pripetyej z-szrcza'ga batriví;
boľega raszrdi.

Vu betégi nyega csesztou gľedat hodi;
nyega osztávi.

Csüjes stoda szí tí? doszta m'i ne mrmraj,
 Ovo más pecsenye, bole vu nyih 'slabráj! —
 Laksté obhodim, bot tí na hrbet szpádne,
 Dokecs lépou gucsim, odhajaj od-mene.

Druga Oszoba.

Jaj nevolen musti! ka szo ti koj dale,
 Te'sene szo te gde, lejhko podmítile?
 Kaj nye jako hvalis, doubo szí vrtanke,
 Zato nej csüdo, kaj szo te oszlejpíle.

Neznas kak je Eva zgubíla Ádama?

Po Ádami pa vesz národ toga szvejta?
 Proszim te' povej m'i, djála drügi haszek,
 Ka je prineszla na nász 'salosztén 'sitek?

Jakhel je Sisero hí z-recsjouv znoríla
 Notri vu szvoj sator, tam'ga zapojíla
 Trudnoga csloveka, nyega je vujszpála,
 Potom nyemi v-glavou czvek notri szmek-

Znas, ka je vcsiníla Delíla Samsoni?

Vlasze je obríla tomi nevolnómi,
 Ocsi vö-szkópála mocsnómi moskómi,
 Etak je vcsiníla velíki spot nyemi.

Ka vcsinila Judith, znas, z-Holofernessom?

Vszejkla nyemi je kraj glavou szvem pa-
lassom.

Abimelek krála z-vel'kom gyedrnosztjom
'Senszka je lücsila szamo z-ednim kamnom.

Dönok ti tak jako hvalis vszako 'seno,

Ali pouleg edne jasz priszegao nemo,

Ár pri uyih ne vídim velikoga haszka,

Edna huda 'sena sztou mosouv zapela.

Csüjes brátecz! doszta szam po-szvejtí hodo,

Tudi pislívoga Czigana szam vido,

Doszta vuonge to'sbe jasz szam odti'sen csüo;

Záto szam i' jasz nyé vszegavejcs odoro

Prva Oszoba.

Odhajaj la'slívoca, niscse ti ne vörje,

Ár 'sena szvojega mo'sa vis postüje,

Pojístvo, gazdíjo nyemi pozdigáva,

Ino nyemi 'saloszt rada poveksáva.

Nej tribej nikakse 'seni nazaj vlejke,

Po vouli kubanye, má prészti kondile,

Kolovratov z-grebnov prejouv obracsanye,

Okouli szve hi'se li vórusztuvanye.

Po kresmaj hodi.

'Sena kakti sz-tane, preczi sze obrácsa;

Krejga sze.

Dabi szve pojístvo poveksati mogla;

V-poszteli polo'sava.

Mo'sa kak' hránila, tou szí premisláva;

z-drügimi raj'seva.

Potom, kaj bi lepou 'snyim v-meri 'sivejla;

's-nyim sze nyefká.

'Ti da bi szvojega postenya ne gledao,
 Vidis to paliczo, na hrbet bi ti dao,
 Za tou csefketanye jasz bi jo gori d'ao,
 I ovo pecsenyo k - lampam bi ti poudao.

Jasz bi jo pa pojo.

Ví lübleni moji! 'se m'i odpüsztlite,
 Zavolo Korbela mám odíditi zuáte.
 Zdaj szte kvar vcsínoli, kaj szte nasz püsztili
 V - hi'so notrik - szebi, ár szmo prevecs bilí. —
 Nouve bí'anike pa, Goszpon Boug pomori
 Od vszega hüdoga vszigdar nye obari,
 Szvojim szvétim dárom Tí nye blagoszlovi;
 Po szmrti nyihovoj je pa k - szebi szpravi.

Fasenszka szlobouda.

Minoulo je 'se szeden tyednouv vu etom leti,
 Kaj szo sze moji szvétki zacsnoli 'se szvetiti,
 Vu szteri, kaj szte v - szrczi ví lübili, 'seleli,
 Vu plészanyi, v - mu'siki, zadoszta szte tao
 vzeli.

Nej davno i' Pleszicza vasz je dobro gosztila;
 'S - nyouv je tam bio Czitherás, i' z - vínóm
 puna pütra,

Vnogokrat vam je vas gut szüjhe szline po-
 seraó,

Medlouvnó plészajoucsi, kaj sze je ta poderáo.
 Oh drágo zlato vrejmen! da szí hitro odíslo,
 Tou moje szvetlo szuncze oblácsno vrejmen
 szkrilo,

Moja radoszt, z sterov je szrczé bilou veszélo,
 Tota je vsze veszélje, z - dnévóm vrét je
 minoulo.

Znám da 'se vnougi 'senim on vu szvojoj ka-
muri

Szvojoj tüvarissiczi rokou má na sinyaki;
Ki pa-prazno kosaro doubó, té sze 'salosztí,
Szvoje veszelje isc-e na drögom gosztüvanyi.
Vnougi szvoj fundamentom kam szvojega bla-
'sensztva,

Kam szvojga prísesztnoga tü'snoga dugo-
vanya

Zdaj je polo'so — komi je 'senítev püscseoa,
Notri do szmrti nyemi bode tüváris hí'sna.
Vnogo je drkao, csi je doubó tüvarissiczo,
On je nej meo doszta szna, da oblejtao vesz-
niczo,

Ali poetomtoga on bode jonkao tü'ano,
Vidoucsi szvojo 'seno, kaj sze hüdou o'seno.
Szmejsno szam doszta gledao vnouge víno ne-
pívce,

Kak szo obracsali szv'e nekepesne lampicze,
I 'sionate poplate, szlouke nogé bolecse,
Vidoucsi i' od plészanya vó obrnyeno plecse.
Goszlar szkó nouto komaj kak szte ví zacsütíli,
Vszaka vassa kotriga, 'sivejla sze vam v-
tejli.

Ino csi je czifraszti Zvacsin vam prisao k-
hi'si,

Etak szte teda erkli: pleszaj sze vszaki dr'si.
Csi szte pa pozvani nej bíli na gosztüvanye,
Oblekávali szte sze vu csarne rú'sne szuk-
nye,

Szvoj obráz zamazali szle szí, kako konv-
ranye:

Tak ví notri pridoucsi na posteno goscsenye.

Níki pa szvoje vlasze z-kondilov poveksáva,
 Drugoga je pa z-bejlim perjom nabitta gláva,
 Vnougoga kecska, kako cziganjszka je
 krlava,

Ni doli nenamala vrág tejla nyegovoga.
 Níki sze pa v-szomárszki kejprú'sno oblicsáva
 Drúgi pa vu Konjszkoga, na sinyak zvo-
 necz dejva,

Zavüzdo pelajoucsi, szpameten sze szmejáva,
 Ka je cslovecsa konjszka vel'ka grátala gláva.
 Vnogokrat ne szlano i' netrebno szmo mí jeli,
 Dosztakrat szmo sze szuerov pámetjov mí
 szmejáli,

Naj bole pejneze szmo je mí nej milúvali,
 Ar szmo mí vszaki tanecz za pejneze kúpili.
 Ali dobro je — zdaj je li bilou vrejmen toga;
 Meszto, den, híp, i' vóra, krouto jáka prílika.
 Zdaj sze nyemi gyenejo mozgouvyje notri
 v-glávi,

Vszakomí kí kóli szvo' pamet má notri v-lágvi.
 Li v-petek, i' v-szoboto szamo szí pocsiáte,
 Nemate delavne dní, nemate ní nedele,
 Ali po vrejmeni tou szvoje dobro veszelje,
 Merkajte da 'salosztno nigda ne objoucsete.
 I jasz túdi Piancza da szam Oszobo noszo,
 Pod nyegovo zaszta vo, doszta szamjasz posz-
 véto,

Ino dokecs z-veszeljom szam sze nej napuno,
 Za vasso volo vnougi vroucsi prájh szam
 po'serao.

Zdaj pa, da 'se Pianecz szvo szlobou od vász
 vzeme,

Komí szte do eti máo, szvetili ete szvetke.

Odhája od-vasz, privasz, do'ne biti 'se nescse,
Zato 's-nyim 'se prav vazaki zadovolen naj
bode.

Tou veli, kaj szte'ga do szej doub z-me-
szom dr'sali,

Potom z-ribami, z-rakmi, z-piskourmite'siveli,
Stero csi lubite vi, tou szami dobro znate;
Ali nyeminej tribej — zato z-Bógom osztante! —

Na zdravje vam pleszanye, na zdravje ne-
hejnyanye,

K-zdravjinemirovcsina, k-zdravji piancsivanye!
Gde gyecsi ino etak veli vel'ka nedu'snoszt:
Oh ti k-nicsemi valon preminoucsa zobsztoj-
noszt!

Konecz je 'se vszejm etim — Jaj drági mo-
ji szinki!

Kelikokrát szte me vi lublénó obimali,
Osztavim jasz vász vezdaj, oh drági moji
braczi!

Minouli szo m'ŷ szvétki, tou vam velim
nakraczi.

Eti vasz nehám moji lublení! od-vasz idem,
Ar lubéznoszti vasse vecs napamet ne jemlém,
Nemorem vecs hoditi jasz vu vassa szpra-
viscsa,

Gde szam gousztokrét gledao, szkakanya
radüjoucsa.

Posz bode! — Bougi tudi 'se vrejmen poszve-
csüjte,

Ali pa Popom szlepecs v-tej dnevi engedöjте,
Dokecs na te zeleni F'asenik odprém ocsi,
Ino zuóuvics bom pleszao, gyo, i' ple zva-
mi zoucsi.

NÍKE LEJPE PESZMI.

Po'zalüvanye k-mou'zi idejnya.

Nouta: *Jaj zgübo szam 'seno.*

'Zaloszten moj 'sitek, Tü'seu moj prebítek,
Kaj szam mo'sa vzela, 'Sena szam posztala;
V-bla'sensztvi szam bila, Da szam dekla
bila; Nej szam sze mantrala, Ni szam nej
joukala.

Raszla szam na szvejti, Kak fticsek na vejki,
V-czejloj szloboscsini, V-lejpoj mirovcsi-
ni; Veszelecs nad sorsom, Nad mojim de-
vojsztvom; Nej szam sze mantrala, Ni szam
nej joukala.

Devojsztva vejcsicza, Ma lejpa particza,
Troust je meni bila, Ar me' nej te'sila,
Ino szmejm praviti, Takaj premiszliti; Nej
szam sze mantrala, Ni szam nej joukala.

Vlejpom tüvaristvi, Zlejpimi mladenczi, Do-
sztakrat szam bila, Szebe ka'suvala; Bili
szo m'i radi, Mene küsüvali; Nej szam sze
mantrala, Ni szam nej joukala,

Nej me je zapelao: Csi glih me' je lübo,
Csiszta je osztala, Lübezen med nama;
Szlobodno je tekla, Na vodi ma barka;
Nej szam sze mantrala, Ni szam nej joukala.

Küsüvali szo me, Obímali szo me, Z-menov
sze sétali, Za roké dr'sali; Vu Püngrad
pelali, Tam rou'se tregali; Nej szam sze
mantrala, Ni szam nej joukala.

Jedína szam szpála, Szlatko pocsivala, Na szvojoj poszteli, Brezi vszake miszli. Gda szamkoli stejla Szam szí popejvala: Nej szam sze mantrala, Ni szam nej joukala.

Ali jaj 'se meni! Nescso sze mi peszmi, Ma radoszt odhaja, 'Saloszt me obhaja: Ki je szo kre mene, Zapelao je mene. Jaj czvejtek dévojszva! Kaj szam te zgubila.

Mo drágo czaczavnoszt, Mojga szuncza szvetloszt, Oblak je 'se zakrio, Szujhov vejkov pokrio; Ma zelena vejka: 'Se je poszejhuolta, Jaj czvejtek dévojsztva! Kaj szam te zgubila.

Mou's gor' na poszteli, Decza pa v - zíbéli, Ne dajo m'i szpati, Niti pocsívati; Jocs'm'i terga szercze, Szkúzno m'i je licze, Jaj czvejtek dévojsztva! Kaj szam te zgubila.

'Siva bom sla v grob moj, Tam najdem szvoj pokoj, Jaj! jaj! Kama bom sla? Kaj bi sze ne najsla! Na víszike brige, Ali pa na dole. Jaj czvejtek dévojsztva! Kaj szam te zgubila.

Peszen: Od sztáre'sene, i' mládoga Mo'sá.

Oh jasz szirouta neznam kam! Szkoro me' je povszédik szram, Mo'sá szam szí 'se zebrała, Kí me' vszak' dén nakli vala; Kak' sze malo kaj zapoji, On me tucse, on me' bije. Oh bedászta szam bíla! Szama szam sze vtopíla.

Sztára 'sena, mládi pa Mou's, Da je tou eden csudentu's, Eden drügoga razlácsi, Z-toga prído szami jocsi; Moudre sztoukrat ocsi

noszim, Od 'soloshti szmrt szí proszim, Oh
bedasztá szam bíla! Szama szam sze vtopíla.
Vsze kajkoli má na szebi, Tou szo moje teske
szkrbí; Blágo doubó je pomeni, Boug dá
pamet sztaró'j 'seni, Bole bi m'i szamó'j bíd-
ti, Neg' pod taksi járem idti. Oh bedasztá
szam bíla! Szama szam sze vtopíla.

Novczi moji jajprejsli szo! Kako lauszkí snejg-
tota szo; Hí'so nyemi szam prejk dála,
Z-daj me' má'se brezi szala; On sze dobro
z-mojim gosztí, Dónok m'ítere m'e kousztí.
Oh bedasztá szam bíla! Szama szam sze vto-
píla.

Idi baba, m'í velí; szpát, Nacsi dobí na gla-
vo bot; Na-tou ne szmej m'í kaj recsu!
Bríkó sze jóusem pri-pécsi; Deczo mojó
m'í pregánya, Mené goni z-mó'ga sztanya.
Oh bedasztá szam bíla! Szama szam sze
vtopíla.

Peszen: Od pet píani Bab.

Morem idti k-mó'jó'j Kumi, Ár m'í níkaj v-
glávi súmí, Nej szam sze dobro zeszpała,
Do pou-noucsi szám plészala.

Vinszka moucs me' je znorila, Szama pét pí-
tov szam szpíla. Píle szmo líki szesztríce,
Od pou dneva tam do knícze.

Mo'seve szmo m'í znorile, erkoucs: kaj szmo
v-Czerkvi bíle; Mí szmo, pa v-piovniczaj
bíle, Szamo sztaró víno píle.

Bílon nász je pét v-toj klejtí, Vszáka szlejd-
nya brez' pameti; Kaj kaj szmo sze szpo-
minale, Moszon, bejli króh szmo jele.

Edna veli: pite kuma, Naj nam bode glava
puna. Druga sze za grejhe jouse, V - szta-
ro vino krüh namácese.

Trétya 'se k - Bougi zdiháva, Notri v - kant-
lo sze zgledáva. Ta stra mo'séva tou'si,
Z - peszníčzov po sztouli ru'si.

Peta veli: pojdmó domou, Naj sze nam ne
zgodí hüdou. Smetno szo sze gor' zdiguole,
Trí na glavo szo szpaduole.

Edna to drugo zdigala, Boug pomagaj! je
Kricsala. — Odisle szo pune blata, Najsle
szo zaprta vrata.

Nouta: *Megholt feleségem.*

Jaj zgübo szam 'seno! Ali jako keszno,
Ta je moje dobro, Bar dabi 'se davno.
Szerbliva je bila, Vsze je zapravila, Vína
Je nej píla, Pijana je mrla.

Dabi prisla nazaj, Stero Bo'se ne daj!
Poszto bi sze rad zdaj, Naj ne pride nazaj.
Kak bi jo postúvao, Za vlasze jo tézao.

Kak bi jo kúsúvao, Po herbti jo mazao,
Nyena rejcs prelejpa, Mrmrava je bila,

Mené je troustala, Povszed dreszelila.
Tóvaris moj dragi! 'Selejm: idi k-vragi,

Sztani gori sztani, Bole tam osztani.
Deszelnoga trousztaj, oh ne hodi nazaj.

Vu moji nevoljaj, Nego tam pocsívaj.
Ah! kaj bom 'se csinío? Iszkao bom szí iepso,

Bodem sze' 'salostio, Vejmda najdem bopgao.
Idem v-Czerkev molit, Na kresmour vino pít,

I za nyou sze posztit, Z-szrcza sze veszeli.

SZLOBOUD SZNEHE.

Na znano nouto.

Ah! zdaj moja obszeda
 Meni szlejdnyi dvor dāva,
 Pri mojoj rodbini,
 V-tanyejri, korini,
 V-mem devojszti.

Nede 'ze vecs-nej mojga
 Veszolja tak lejpora.
 Dnevov moji poszvejt,
 I szloboscine szvejt
 Minē, kak czvejt.

Parta moja d'zūd'zevna
 Je 'ze vu prah vr'zena;
 Lejpa moja kita,
 Z-plantlikmi povita,
 Mi je vzeta.

Glavo szo mi pokrile,
 Pod tu'zen povzil szkrile. —
 Jaj, jaj! — tou mi ka'ze,
 Kaj od ete hi'ze
 Idti mam 'ze.

Lejpo moje szpejvanye,
 Veszelo orlincskanye
 Mi je zabegnolo,
 Vsze dobro lehnolo,
 I minolo.

Gde szo moji prsztanczi?
 Gde scsipnati pantliczi?
 Zvoncsavne iglicze?
 Segave csizmicze?
 I frlicze? —

Moji zdavnyi pajdaske,
 Lejpi mladi júnaczké
 Szo k-drugim privrgli,
 Mené z szrdcza vrgli
 I zavrgli.

Lejpe moje remenke,
 I czvetcse devojke
 Szo sze odtuhile,
 Mene' osztavile,
 Pozabile.

Vsze devojsztva bla'zensztvo,
 Vszélje, prijatelsztvo, —
 V-nouvoj mojoj sztavi
 Me 'ze vsze osztavi,
 I pozabi..

Jaj! morem odbajati,
 Lüblenim szloboud dati,
 K-tuhinczom privr'zti,
 Krv mojo odvr'zti,
 I povr'zti.

Zbougom, ocsa i mati! —
 Ah! kak mam odbajati
 Jasz od vajni perout,
 Na tak negvüsno pout,
 V-britki szküz kout! ? —

Z-bougom, brátczi, szeszstricze,
 Moja krv i rou'zicze!
 Draga hratovcsio'zne.
 Vsza moja rede

I dè:
 zclécs

Zbougom, mohicsecs,
 Moj 'dru'zban. red nyim klecsécs.

Zbongom kúharicza,
 Moja sztarisicza,
 I szvadbicza!

Zbongom, moji szvatovje,
 Goszlarje, i szouszedje,
 Predrąga botrına,
 Czejla okroglina,
 I obcsina! —

Zbongom, prijatelkinye,
 I verne pajdaskinye —
 Vi, rou'ze czvetcse,
 Z menom vküp rasztécse,
 I hodecse! —

Vsze, vsze vasz 'ze osztavim. —
 Ah! — kakda jasz pozabim
 Vnougı lejpi hípek,
 Nas veszeli 'zítek,
 I prebítek! —

Blagoszlovi vasz vsze Boug
 Z-darmi szvoji mili rouk.
 Daj vam mır i radoszt,
 Odvrni pa 'zaloszt,
 Kríz i zukoszt.

Daj sze nam po tom 'zitki
 Tam v-nebeszkom prebitki
 Vszem vküp veszeliti,
 I nyega dícsiti

Vu szvetloszti!!!

Gde szo moji prszta. —

Gde scsipnati pantlicz.

Zvoncsavne iglicze

Segave csizmicze?

I frlicze? —

SZLOBOUD SZVATOV.

Na ono isto noulo.

Vidimo, konec z jemle

Lejpo nase veszelje! —

 H'zni ocsa, mati!

 Nam sze je pobratt,

 Odhajati.

Vam tak 'ze za gosztsenye,

Lübezen i postenye,

 Kou szte nam szkazali,

 Sereg ete mali

 Z-szrdcza hvali.

I, csi je v-kom steri z-nasz

Nevejdocs zbantüvao vász;

 Proszim, odpusztite,

 I z-mírom püszttite

 Vkraja vsze ete. —

Daj nam ocsa miloszti

V-etak lejpoj radoszti

 Vszem csesztou tal vzeti,

 I dar nyegov szvéti

 Vkup prijeti.

Kincsi nasega szrdcza,

Nasa lübléna decza,

 Naj v-míri 'zivejo,

 Kak rou'ze czvetéjo

 I rasztejo.

V-nyí naj vídi rodbina,

Czérkev, i domovina

 Díke sztebre zmo'zne,

 Kotrige pobo'zne,

 Vejke zlo'zne.

Vcsíni nasz Boug taloike

Tü szrecse, i tam díke:

 Da ga vszi veszelécs

 Zvicsavamo dicsecs,

 Pred nyim klecsécs.

SZTÁRI ZENIN.

Nouta: Zavezao szem szi obá rokava

Nebom, — bogme, jasz 'ze du'ze vdovecz!

Ar znam, kaj je tou zavr'zen novecz:

Za nyega ni edna prav nemara,

Ni sznehieska, niti baba sztára.

Íszkao bom szi nindri pomocsniczo;

Ali tak stimate, kaj sztariczo? —

Nedaj Boug! — jasz zeberém devojko,

Lejpo, mládo, i zdrzno, kak szojko.

Nepravte, kaj szem za nyou sztári 'ze.

Vem i sztári kozel rad szou lí'ze;

Sztári krúh je 'hi'zi na postenyé,

I sztáro víno sze z-'zmahsm píje.

Za mali csasz bom jo dao prosziti,

I nehom sze dugo dao voditi;

Nego bom, po kratkom ozavanyi,

Preczi sou 'z nyouv pred oltar, k zdavanyi.

Nestimajte kaj bi me zavrgla.

Stera je gda tou szrecso odvrgla,

I no raj noszila sztáro kito,

Kako glavo z-poczilom pokrito?

Stera bi raj bíla, k szvojmi kvari,

Zavr'zeni kalendari sztári,

Kak mláda i segava 'zenieska,

Csi gli nej v gnojzdi mladoga štieska?

I, ka szva szi midva razno v'lejtí? —

Jasz sesztideszet, ona pa dvajszeti!

Trikrat telko! — hm! — tou je nej vesz szvejt! —

I na sztárom stouri sze nájde czvejt.

Szvejt mi toti pravi, kaj de plasna.

Ke maran! — naj li bou v'le, jaszna,

Mrzli 'zivot moj szkrbno odejva,

I dreveni hrbet odegrejva.

Cel rad po ni z-tém nedá vtokiti;

Razmimo, kak sze má zadovoliti:

Ako de mi vu vszem prav podana,

Naj szi dr'zi kre mene kaplana!! —

Hah, hah! — jeli szem nej dobro zmislo? —
 Ja, ja! — tak ma biđti, tak de i slo:
 Nebom, hogme, jasz 'ze du'ze vdovecz,
 Ar vam je tou li zavr'zen novecz.

BETEG DEVOJKE.

Nouta: *Lányok fonják a' lencszőszet.*

Vicza pleva mrhkevczo,
 I, szlisavsa kukojezo,
 „Jaj, mati!“ — tak veli —
 „Jaj! meni nika fali.“
 „Niha, drago dejtecze!
 „Dobis lejpe esizmicze.“ —
 „Jaj, mati küslena!
 „Nej je tou moja rana.“
 Vicza vsze li zdühava,
 Czaga, i pomenkava:
 „Jaj mati!“ — tak ercse —
 Da vam me jako pecse!“
 „Trpi, moje szrdsecze!
 „Dobis szvilne szuknyicze.“ —
 „Ah, mati, vsze zaman!
 „Nezvräcsi tou moji ran.“
 Viczo szkuza polejva;
 Nebou'ze! omedlejva:
 „Jaj, mati, merjem vam,
 „Tak veliki beteg mam!“
 „Nemeri mi, goloub moj!
 „Präde lejpi jünak tvoj.“ —
 „Tou, mila mati, tou
 „Me je na szrdczi 'zgalou!“
 „Ah, da bi szkoro prisao!
 „Vesz moj beteg bi vtisao.
 „Li nyegov vroucsi kus
 „Je gvüsen vracs rouni dus.“

PLACS LÜBEZNI.

Nouta: *'Zaloszten moj 'zitek.*

Zorja, złata zorja,
Luba ma küslena!
Nevr'zi z-szpoumenka
Tí mojga iména.

Dragsa szí ti meni
Od lejpora czvejta;
Nepozabim tebe
Jasz za 'zitek szvejta.

Gdekoli szí hodim,
Pred menom je povszéd
Tvoja lejpa mladoszt,
I tvoj mili pogled.

Li za tebe gorí,
Kak plamen, me szrdcze;
Ar szí mi ti bíla
'Zitka złato szuncze.

Ali, jaj! zajslo je
Meni eto szuncze;
Ar szem te naveke
Zgubo, drago szrdcze!

Zgúbo szem te, rou'za,
Prva ma lübezen! —
Sto bi mogao zrecati
Nad tem mo bolezen! —

Kak od szvojga para
Vtrgnyepa grlicza;
Tak gečsi za tebe
Britkoszt mojga szrdcza.

Plakao bom za tebe,
Dokecs mi 'zivot moj
Nepovehne, kak liszt
Na vejcsiczi szúboj.

Nigdar sze veszelji
 Me szrdcze noodpré,
 Dokacs me kmicsni grob
 Vu krilo nezapré.

Noszo bom vu prszaj
 Szmrtno rano mojo,
 Ino, kak bolvana,
 Zganyao tenyo tvojo.

Po goráj, püsztnaj
 Bom, kak sticsek, bloudo,
 Ino, z-placsnim glaszom
 Tebe zvajouns, hodo.

Prejk csernoga mourja
 Bom neszao bolezen,
 Z-koterov mi szrdcze
 Rani tva lábézen. —

Ah! osztani zbugom,
 'Zitka 'zelno szuncze!
 Da szem te tū zgubo;
 Tam boj moje szrdcze.

Da naj je trdi sors
 Razlounco na zemli;
 Vjedjnaj lübezen
 Naj vu proba krili!!!

SZPREVOD LUBE.

Nouta: *Jaj, bek szépen harangoznak!*

Jaj, kak zvonovje brnjjo! —
 Zdaj lubi mojej zvonjjo! —
 Ni szlobond szem nej vzed od nye,
 I 'ze sze na czintor neszé!....

Szprevodi me vö, goloub moj,
Szprevodi na vecsni pokoj.
Pokrij prah moj z 'zutov zemleuv,
Naj tiho pocsivam pod nyouv.

Csi sze, ta pridones, zaszkužís,
Písi med szkuzov na moj kríz:
„Tu sžpí edno verno szrdcze;
Otávlať je mító szuncze!“

Vszako szprotolětje rano
Szam ponouvi grob moj szkrbno;
Da jamara trdua rouka
Praha mojga gda nezburka.

Z mirtusi mi ga obszadi,
lno z-czvejticesem okladi;
Naj prouti szili viherov
Tiho szpim pod nyega szénczov.

Da csrvicsov nebom poroh,
Vszadi dvej rou'zi na moj grob;
Naj 'z-nyidvi poutnik spoznava,
Kaj szva rou'zi bila midva.

Neszkřivaj nájne ľubezni,
Ni tvoji szkuz i bolezní;
Sžrdcza pa drůgoj neodaj,
Ni vecs ľube nepokopaj.

PLACS MATERÉ.

- Na prejdnyo nouto.

Oczveo szi mi, oczveo, cavejteť!
Vehno, 'zítka mojga 'zíteť! —
Ti, nebe ľejpa rou'zieť,
Szi mř 'ze szuha, kak szpicza.

Obnejnila szo ti vúsztá;
 Zíbelcza tvoja je púsztá;
 V-placs oblacsena skrinyicza
 Ti je zebrana hí'zicza.

Ah! kak szrecsna szem jasz bila,
 Angel, gda szem te rodila! —
 Kaksega vüpanya szuncze
 Mi je obszúnolo v-szrdcze!

Kelko nepokojni noucsi,
 I lícz moji znoj kak vrouesi
 Szem z radosztjov pretrpejta,
 Gda szem za tebe szkrbejta!

Vsze szem ti ta aldüvala;
 Ar szem sze mocsno vüpala,
 Kaj ednouk za vesz zgübicsek
 Najdem primejren dobicsek.

Ali — jaj! — kak la'zlivo je
 Bilou vsze vüpanye moje,
 Kak szlab nyega preczimbui czvejt,
 I radoszti moje poszvejt!

Dnesz, dnesz je dnevov moji trak
 Oblégao vecsne noucsi mrák:
 Jaj! — díke moja korouna,
 Vu prah je szpádnola ona.

Kak szubi stour brezi czvejta;
 Sztojím 'ze v-púsztlini szvejta,
 Gde nigdar vecs míra szuncze
 Neobszúnje v moje szrdcze.

Vkraj szemi vzemes, vkraj, kince moj,
 Szloboud das 'ze dojki tvojoj! —
 Ah, kak sze vtrgnem od tebe,
 'Ti, najdragsi zalog nebe! —

Ti sze szamou na pout szpravlas,
 I mené szamo osztavlas! —
 Szmrť, zaka szí tak nej prisla,
 Kaj bi i jasz dnesz odtécz sla! —

Odides mi 'ze, odides;
 Niti veeš mazaj neprides!
 Ah! — idi vu mtri, angel!
 Zakrívaj prahsecz tvoj Goël!!!

ZNYECZ.

Nouta: *Csak azért szeretem.*

Li zato rad hvalim
 Szlovenszke deklieske;
 Ar do one ednouk,
 Prilicsne 'zenicske.

Zato 'z-nyí li ono
 Scsem 'za lubo meti,
 Stera mi po vonli
 Zna ogon po'zeti.

Ona szí kre szebe
 Ma szvojga vezacsa,
 Za szebom sznoupara,
 V-nárocsaj szpajacsa.

Zato bom szí czimprao
 Zvon veszi hüticzo,
 Naj tam vszakden vídim
 'Zet idti lubiczo.

'Zenyaj, rou'za, 'zenyaj,
 Trpi hiczo i znoj:

Modobis navécsar
 Od mene najem tvoj.

Boli tk-kušnoti
 Z-liez mam kaple znoja,
 I v-moji nárocsaj
 Najdes szen pokoja.

Zranya te pa z kusom
 Mam ze szna zbuditi,
 I takaj na nyivo
 Z kusom szprevoditi.

Gotov szem szfanoti
 K-tebi za vezacsas;
 Csi szí me zeberes
 Za tvojsza szpajacsas.

Zeberi szí mene,
 Naj vküper 'zenyava,
 I na narocsaj szna
 Vküper pocsiwava. —

Ah dabi te z menom
 Szkoro vküp zvezao pop,
 Liki jasz zve'zem vküp
 Telko bétov v-e'n sznop!

Dabi z-tebom mogao
 V-küp deo moj szkoucsati,
 I tñi szen szmrtui
 Ednouk z-tebom szpati!

Tak sze nebi melo
 Bojati me szrdcze,
 Kaj bi drugi 'zeo gda
 Z-tebom, zlato szuncze.

BRODAR' I „DEKLÍCSKA“

Nouta: *Az alföldön halászlegény vagyok én.*

„Na ravenaszkoj krajini szem brodar jasz;
 „Huto mam na mörskom brejgi dober casze
 „Poj, pocsiui szí tu doli, deklícska!
 „Vuszpati te ma mñli glasz szlavícska“

„Nej szem dalecs ; do noucsi domou pridem :

„Szilno pout mam, müditi sze uemorem.

„Csi, bom trüdna, najdem domá pocsinek ;

„Ar i pri nasz milo szpejva szlavicsek.“

„Prvle mrakne, kak do doumi pridti znäs,

„I po vnougom kri'zopotji idti mas :

„Jaj! — csi sze ti szka'ze kaksa prikazen,

„Lekues sze je, i vmori te bojazen.“

„Kri'zopotja i prikazni vsze zdejnje,

„Je li bloudni lüdi nouro zmislejnje ;

„Ar kí z-Bougom hodi, ka sze on boji,

„Csi sze nyemi taki szmrt i vrag grozi?“

„Po püsztni pela pout do vesznicze ;

„Nevarno je idti vu hipi kmicze :

„Hádi cslovek sze pred tebe pritep,

„Kí ti z szelov 'zitek i vsze potepe.“

„Na ravenszkom je varno gdaste idti :

„Od lagoji lüdi nega tü csüti. —

„Eden pravi kincs mam, toga nepüsztim,

„Csi 'zitek, i 'z nyim vřed vsze drügo zgubim.“

„Csrna meglä sze zdigava po douli,

„Mrzla ploha te znä dojditi na pouli :

„Moker de ti 'zivot, i gvant do szpicze ;

„Namrzne ti naszmrt gingavo szrdcze.“

„Doli ide csrna meglä po douli ;

„Nedojde me mrzla ploha na pouli :

„I lejtesni de'zd'z vrejlo krv razhladi,

„Nyega rosza czejli zivot pomladi.“ —

„Vsze tak zaman — trdo szrdcze! — vsze zaman? —

„Nemilujes ti moji bolezni ran? —

„Ah, da nigdar nebi ob'zaluvala,

„Kaj azi moje lubezni nej szlisala!“ —

„Nozameri, lejpi brodar kaj zrok mam,

„Zaka tvojoj dobrovouli nepodam. — —

„Zbougom, zato, zbougom! — idti je meni :

„Li ti, ti sze gdate z mene szpoumeni!!!“

MLADOVOJNIK.

Nouta: *Edes anyám, ne járj sirva.*

Nejoucsi za mene, mati!
Kaj v-tabor mam odhajati.
Nika mi nema saliti;
Ka sze mas tak 'zalosztiti!

Vojnik bom jasz poglavníka,
Na sztrahoto protivníka:
Szmrť i krv de ma naprava,
Szvetlo ro'zje pa ouprava.

Tam pod orszaga banderov
Je czvejt narodni mladenczov:
Med nyimi scsem i jasz bidti,
'Z-nyimi narod moj szlű'ziti. —

Ah! — netrapi szrdcza tvojga
Z mįszlami trplejnya mojga:
Kí z-postenyom scse 'zivetí,
Nyemi je gdeste trpeti.

Zuam, kaj nebm zaman trpo;
Ar de ország za mé' zkrbo:
Jezere do meni cstele,
Meni czimprale i 'zele. —

Ednouk me v-tvoja narocsa
Pa nazaj pripela zrecsa,
I vszako szkuzo 'zalosztí
Premeni na d'zund'z radosztí.

Csi bi pa, kak sorsa porob,
V-tűhíni naisao jasz moj grob;
'Trpi mčovno vdárecz tvoj,
I 'zeli mi tili pokoj.

Za krala i domovino,
Za czerkev i szloboscino
Sto nebi gotov mrejtí,
I protivre szile trejtí!

Kak lejpa je szmrt vojnika,
 Ki szpadne od razbojnika!
 Lejpa vszaka kapla krvi,
 Stera sze vlejva z-prsz nyegvi!

Tam, gde de moj prah pocsívao,
 De poutnik z-csüdom vadliúvao:
 „Nej je zaman mati bíla,
 „Stera je toga rodíla!“ —

Baba je, i nej decsko, on,
 Ki negene za díke lon,
 I, na postenyé rodbini,
 Neszlú'zi rad domovini. —

Zbougom zato, zbougom, mati!
 Meni je 'ze odhajati
 Ta, gde vojnika korouna
 Za sztálnoszt ino krv louna!!!

VINSZKA PESZEM.

Na znano noulo.

Pijmo vineze, bratja!
 I letosz bou brátva;
 Jeszen je 'ze nej dalecs;
 Príde 'z-nyouv aldova vees (:)

Pijmo, dragi bratczy! —
 V-Bachusa ográdczi
 Tecsé zlata vretina;
 Csí nagaja letina (:)

Pijmo vineze zrejzno,
 I pijmo je trejzao;
 Ar je mura pitvina
 Dúac, lejla sztrtina (:)

Ma zino szi 'z-nyim grlo,
Naj szrdce bou vrlo:

Vincze dá kotrigam moucs,
I po trudi szladko noucs (:)

Píjmo! — veszelmo sze!

Ar szmrt szega za vsze:
I keszno de nam piti,
Gda nasz vö má sztrejbiti (:)

„Píjte!“ — Boug tak veli,
Gda nam vincze deli,
Noe szam je tou rad esüo;
I zato je trsz szadio (:)

I Krisztus je v-Kani,
Med szvádbo pozvani,
Z vode víno napravo,
I gosztóm radoszt szpravo (:)

Kak lepou nasz ou vcsi,
Gda od goricz guesi,
Naj szi vincze pouvamo,
I 'z-nyim 'zej otávlamo (:)

Píjmo! — naklonmo szi,
I glaszo 'zelmo vszi:
Naj x-nami ored 'zinejo,
Ki v-pajdástvi pijéjo (:)

BÜDJENYE NA SZVETI 'ZITEK.

Na znano noulo.

Oh izraël, me drago lüdsztvo:
Szlísaj právdó goszpodnovo:
Zimécst szrdce tvoje okorno,
I boj mi vu vsem pokorno.

Drúge boge tí vözmíslene
 Szi nelszcsi zvóna mene;
 Ar tí vu potrejbnoim vrejmeni
 Pomoucs najdti mas pri meni.

Na nebe i zemle kotari,
 Na obraz sztvorjene sztvári,
 Z zlata, szrebra, kaménja drag'ga,
 Nerédi bolvanov 'z nyega.

Pred nyimi sze tí neponizi,
 Neklecsi, ni nenanizi;
 Oucsi tvoji na nye nevr'zi,
 Nyí nemoli, nyim neszlu'zi.

Ar szem li jasz szam tvoj Boug zmo'zni,
 Kí ocsév grejhe nad szinmi
 V tretjem ino strtom koleni
 Kastigao bom v-ti neverni.

Moja velka milosesa pa do
 Jezero pokolejnya bo
 Nad onim, kí sze mene boji,
 I kre moje pravde sztoji. —

Jezik tvoj naj mojga iména
 Nigdar zaman neszpomína;
 Ar jasz, kí vsza vidim i szlísam,
 Tou brez' kástige neníham. —

Szpoum'ni sze z-dneva szoboutnoga,
 Pocsivanya poszpodnov'ga.
 Seszt dní dolo tvoje szkóncsavaj,
 A' szedmi den pa pocsivaj.

Szam tí, ino tvoja decsicza,
 Szluga, ino szlu zbenicza,
 Vsza tvoja sztvar, gda je nedela,
 Naj poczinek ma od dela. —

Ocsi tvojga, i mater tvojo,
 Postí rod, i oblaszt mojo;
 Da bos dugo 'zív na toj zemli,
 I blagoszlov vido v deli.

Z-ro'zjom, szrdom, ali jezìkom
 Nymouri esloveka v-nikom;
 Szteri szilo esmerov hudi,
 Da neskoudis zìtki ludi.

Postói hì'ztvo, vari esiasztoueso,
 Szrdcza sznajgo i prosztoueso;
 Habaj sze pa vszake rù'znoszti,
 I guszuoga zla praznoszti. —

Nebou'zaj bli'znyega z-tatìov,
 Ni z szilov, i hamlestov;
 Nepodkápaj nyega pravice,
 I poistva, z zlonì krivicze. —

Kari sze krìvoga szvedokszta,
 Jálne prìszege, porokszta,
 Bratov tvoji ogrizavanya,
 Menese, i ospotavanya. —

Nepo'zeli hì'ze bli'znyega,
 — — Ni nikse vrejdnoszti nyega,
 Nej nyegove tìvarisicze,
 Ni szlugo, ni szlù'zbenicze. — — —

Tou pravdo je szam zmo'zni Boug dao,
 I zdr'zati zapovedao —
Mìr tomì, kí jo verno szpùni!
Jaj pa, kí jo v kom oszkruni!!!

K O N E C Z.

POKRAJINSKA IN ŠTUDIJSKA

KNJIZNICA MURSKA SOBOTA

ZVEŠNA ULICA 10